

Anerkend de røde linjer, og indfør et nyt paradigme for verden

Ikke korrekturlæst

Den 18. april (EIRNS)-Det er slemt nok, at Vesten ignorerede Ruslands røde linje mod NATO's udvidelse til dets grænser; men nærmest ingen i den officielle ledelse er tilstrækkelig ærlig og moralsk ansvarlig til at anerkende denne fejltagelse og påbegynde en ansvarlig adfærd. Nu er der flere røde linjer, der bliver overskredet. I denne farlige og grusomme situation, tæller de enkelte personer, der har karakter til at erkende de røde linjer, se det store billede og kæmpe for et nyt paradigme, uvurderligt meget i historien.

En af Ruslands nuværende røde linjer er, at der ikke må indsættes NATO- eller amerikanske styrker i Ukraine. Den 15. december 2021, fremsendte Rusland dette sikkerhedsforbehold skriftligt til Washington, Bruxelles og alle NATO-hovedstæder, men det blev fuldstændig ignoreret. Nu har flere kilder, herunder den fremtrædende Le Figaro-medarbejder Georges Malbrunot, rapporteret, at amerikanske Delta Force og britiske SAS har styrker i Ukraine, på trods af at Washington har afvist at have "no boots on the ground" dér.

I Washington opfordrer senator Chris Coons (D), nu indtrængende til at indsætte amerikanske tropper i Ukraine. Coons er en af Bidens kumpaner og sidder nu på det embede, som Biden tidligere havde i Delaware.

Biden, NATO's chef Jens Stoltenberg og den britiske premierminister Boris Johnson agerer alle for at forpurre enhver forhandling om en løsning mellem Ukraine og Rusland. EU-Kommissionens næstformand og udenrigspolitiske chef Josep Borrell har udtrykkeligt sagt, at der skal findes en "militær

løsning". Han tweetede den 9. april efter et besøg hos præsident Zelenskij i Ukraine: "Denne krig vil blive afgjort på slagmarken."...

Rapporter sent i dag tyder på, at russiske styrker nu rykker kraftigt frem [i Mariupol] og andre steder i Donbas. Det Hvide Hus har meddelt, at præsident Biden vil afholde en telekonference om sagen den 19. april med europæiske ledere.

I dag opfordrede Schiller Instituttets formand Helga Zepp-LaRouche, der gennemgik disse faktorer, til, at flere fornuftige stemmer fra alle lande og kredse, træder frem for at sikre lederskab over for dette vanvid og i stedet mobiliserer for handlinger i overensstemmelse med et nyt paradigme for internationale relationer.

Som bekendt har millioner af mennesker i Vesten på grund af mediernes black-out, ingen anelse om, at der er en forhistorie med NATO's bevægelse østpå til Ruslands grænser, som går forud for det, som de får at vide er et "uprovokeret" russisk angreb på Ukraine den 24. februar. Men stanken fra løgnene i Washington, London og Bruxelles er så slem, at folk hurtigt kan blive klogere.

En anden rød linje, der bliver overskredet, er at Taiwan er en del af et-Kina, hvilket det globale NATO benægter, mens Washington hykler omkring det. I sidste uge anførte senator Lindsey Graham (R-SC) og Bob Menendez (D-NJ) en delegation af en række andre kongresmedlemmer om bord på et fly fra det amerikanske luftvåben til Japan, Australien og Taiwan. Graham mødtes med Taiwans præsident Tsai Ing-wen. Menendez og Graham anbefalede en AUKUS-militær opbygning af militæret (Australien, Storbritannien, USA) i Indo-Stillehavsområdet med henblik på at slå tilbage mod Kina. "Dette er en chance for demokratier til at stå op mod bøller, og du vil se en modreaktion imod bøllerne overalt i verden", erklærede Graham rasende.

I mellemtiden agerer Kina og Rusland i deres nationale økonomiske og strategiske interesser i fællesskab og i dybden. I dag mødtes præsident Vladimir Putin med sine øverste økonomiske ledere for at drøfte den russiske økonomi på en tv-transmitteret videokonference. Han sagde, at den "økonomiske blitzkrieg" med sanktioner mod landet har den alvorligste effekt på dens ophavsmænd i Vesten. I mellemtiden er Rusland fortsat med at sende hvede til udvalgte lande, herunder Tyrkiet, Egypten, Iran, Algeriet, Sudan og Kina. Den 17. april meddelte Rusland også, at det vil øge mængden af gødning, som det vil afskibe, med 700.000 tons.

I Kina rapporterede statsrådet her til morgen om de økonomiske fremskridt i første kvartal med en samlet årlig stigning på 6,5 % i fremstillingssektoren og lignende foranstaltninger. I kampen mod COVID-19 er Kina nu ved at innovere foranstaltninger til det, der kaldes "lukket kredsløbsstyring" af produktionen på fabrikkerne. Arbejdstagere i lokalsamfund med aktiv SARS-CoV-2 virus, vil arbejde på fabrikkerne i en 14-dages periode under meget sikre og overvågede forhold, hvorefter de holder en pause og planlægger test og nye arbejdscykluser. Idéen er både at redde liv og at sørge for midlerne til at leve på samme tid, uden at der skal foretages nogen kompromiser.

Sammenlign denne situation med det åbenlyse sammenbrud og den manglende mobilisering af produktionen i det transatlantiske område, inden for de mest grundlæggende sektorer som energi, fødevarer og vand. Et eksempel fra den seneste tid gør det tydeligt. Union Pacific Railroad med base i Omaha, Nebraska, et af de vigtigste jernbaneselskaber for landbrugsstaterne fra Iowa til Californien og Texas, har meddelt CF Industries, et stort kvælstofgødningsselskab, at CF Industries er nødt til at reducere sine gødningstransporter med 20 % på jernbane, fordi Union Pacific ikke kan håndtere dem. Union Pacific forsøger at nedbringe sit eksisterende efterslæb af forsendelser af korn, ethanol og andre råvarer. Den amerikanske jernbanekapacitet

har været underudviklet i årtier som følge af deregulering, privatisering og fusioner. Dette betyder en katastrofe for afgrøder og landmænd, hvilket CFI's præsident udtalte i en erklæring i sidste uge.

Kombineres forstyrrelsen med de massive konsekvenser af den vestlige tørke i Nordamerika, der påvirker Californien, gennem High Plains og ned til Mexico, er betingelserne for en fødevarekrise for amerikanerne " på hjemmefronten" nært forestående. Der har været voldsomme brande i hvedeområderne i Kansas og Texas, fordi det er så tørt. Årsagen er ikke klimaændringer: Det er årtiers manglende opbygning af vandinfrastruktur. Dette kan ikke bebrejdes Putin.

Således er de umiddelbare farer for atomkrig, langvarige geopolitiske stridigheder og økonomisk sammenbrud alle aspekter af opløsningen af et Wall Street/London-politisk system, hvis etablerede ledere kun repræsenterer deres eget værdiløse ego, og ingen andre. Situationen kræver, at ledere for det fælles bedste aktiveres, at der føres forhandlinger om den snarest mulige løsning i Ukraine og at der træffes samordnede foranstaltninger mod hungersnød, for at opfylde verdens sundhedsbehov og for at sikre fremtiden.

Panel 1: hovedtale af Dennis Small ved Schiller Instituttets videokonferenece For at etablere en ny

sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april 2022

Jeg er meget glad for at være her i dag blandt denne fremragende gruppe af internationale tænksomme aktører eller aktive tænkere, som er samlet for at udarbejde løsninger på verdens problemer. Problemerne er virkelig store. Jeg kommer til at tænke på, hvad Ramsey Clark engang sagde om det, der gjorde Lyndon LaRouche så farlig for hans fjender i det internationale finansielle etablissement, nemlig at hans organisation var en "frugtbar idémotor".

Og det er igen i dag præcis det, der gør os til en så stor en trussel mod det eksisterende finansielle etablissement med centrum i London og en vigtig gren i Wall Street. Det haster nu med at få gang i disse motorer for at håndtere en krise af en størrelsesorden, som vi ikke har set siden Den sorte Død i det 14. århundrede.

Vi kigger f.eks. i retning af en global hungersnød, hvor det for blot et par måneder siden blev anslået til at 235-250 millioner mennesker ville dø af sult i løbet af dette år, men nu er de bedste vurderinger – og de er desværre præcise – at så mange som 1 milliard mennesker meget vel kan dø af sult i år.

Det er en ottendedel af den menneskelige befolkning. Situationen i bestemte lande, især i Mellemøsten og Nordafrika, er slem på grund af deres ekstreme afhængighed af import. Ved at afskære den russiske og ukrainske eksport gennem disse supersanktioner der er blevet anvendt – de to lande har tilsammen en tredjedel af al den hvede, der handles på verdensmarkederne – rammes især Afrika og Mellemøsten endnu hårdere.

Energisituationen er endnu værre. Det rammer Europa særlig hårdt. Europa er fuldstændig afhængig af russisk eksport af olie og gas. Tyskland, den mest industrialiserede af Europas nationer, får 24 % af sin samlede energiforsyning fra russisk gas og olie, som det fremgår af grafikken på skærbilledet. Men dette rammer ikke kun Afrika, det rammer ikke alene Tyskland. Disse supersanktioner, der kommer oven på et igangværende sammenbrud af hele det globale finanssystem, berører hele verden.

Det, vi nu har at gøre med, som I kan se ved at kigge på Lyndon LaRouches berømte Triple Curve, tredobbelte kurvefunktion, som giver en idé om forholdet mellem væksten i finansielle spekulative aktiver og det fysiske økonomiske sammenbrud nedenunder. Det ses, at dette problem faktisk begyndte med et kollaps i vækstraterne i den fysiske økonomi tilbage omkring 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført internationalt. Bretton Woods-systemet med faste valutakurser, der blev indført af Franklin Delano Roosevelt, blev skrottet, og det åbnede dørene for en flodbølge af spekulation, som i dag har skabt en boble af derivater, der er på et sted mellem 1,5 og 2 billioner dollars.

Det der er sket, som man kan se på den anden version af denne tredobbelte kurve, er, at oven på dette igangværende sammenbrud har vi haft en nedgang pga. pandemien, som forårsagede frygtelige kriser i hele verden. Oven i det var der en yderligere forværring af den forsættelige afindustrialisering, der blev indført efter COP26-mødet og miljøpolitikken på internationalt plan generelt.

Og nu er der så en tredje tilbagegang af en dramatisk art med de sanktioner, der er blevet indført internationalt. Så siden 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført, var det begyndelsen til enden på det, der i virkeligheden var Glass/Steagall-systemet internationalt, som adskilte produktiv anvendelse af valuta og kredit fra spekulative aktiviteter. På internationalt plan taler vi om et system med faste

valutakurser; i USA er det Glass/Steagall-systemet. Det er det samme med hensyn til de økonomiske grundprincipper.

Lad mig gå over til spørgsmålet om, hvordan vi løser dette problem, for jeg mener, at det er det, som vores opmærksomhed og vores diskussion virkelig skal fokuseres på. Vi har sammensat et program til at løse denne krise globalt, til at skabe en ny økonomisk arkitektur med udgangspunkt i LaRouches grundlæggende økonomiske politik, der er centreret omkring hans Fire Love. Se, det man begynder med, og man er altid nødt til at begynde med dette, er den fysiske økonomi. Ikke de finansielle aspekter, men den fysiske økonomi.

Hvis man ser på kombinationen af Rusland, Indien og Kina – hvad Primakov kaldte den strategiske trekant – kan man se, at disse tre nationer i sig selv, som alle bliver angrebet og ødelagt af de spekulative angreb fra London og Washington og de politiske angreb og også de militære angreb, tilsammen udgør 38% af verdens befolkning; de producerer 42% af hveden, 66% af stålet. 45% af de nye atomkraftværker der bygges. Det er ikke sådan, at de kan fungere på en selvstændig måde, men de har et meget godt grundlag for at bryde med det spekulative system og etablere – og dette er det andet punkt i vores forslag – en fælles valuta, der indledes mellem disse nationer, som ville etablere en fast valutakurs indbyrdes og med en absolut barriere mellem dem og det spekulative dollarsystem.

Der har været mange diskussioner i finansielle kredse på internationalt plan om, hvordan man kan gøre dette. Ville den blive bakket op af guld, af råvarer, af hvad? Det vigtigste, der gør en valuta værdifuld, er, at den er bakket op af realkredit, der udstedes i en produktiv retning. Jeg vil gerne citere for jer, hvad Lyndon LaRouche sagde om dette på et seminar den 29. juni 2005 i Berlin. Han sagde:

“Regeringers og ledende institutioners populære opfattelse af penge er vanvittig, når man ser på virkningerne af begrebet,

og den måde det anvendes på. Pengenes værdi bør bestemmes ud fra et videnskabeligt princip, ikke et regnskabsprincip. Og det videnskabelige princip er, hvad der er en fysisk forsvarlig bestemmelse af regeringernes vilje og evne til at skabe kredit på lang sigt til udvikling af deres økonomier og deres produktivitet. Viden om regeringens vilje og kompetence til at skabe værdi, til at skabe rigdom og til at have tilstrækkelig velstand til at tilbagebetale den gæld, som man skaber, rettidigt. Dette er et fysisk spørgsmål, ikke et regnskabsrelateret spørgsmål.”

Jeg mener, at dette er afgørende for opgaven med at sammensætte en sådan fælles blok og en valuta, der kan understøtte den med hensyn til dens fysiske økonomiske kapacitet.

For det tredje skal de nationer, der er en del af denne genopretning af de fysiske økonomier ved at bryde med det synkende Titanic, etablere nationale valutaer med faste valutakurser, ikke en flydende valutakurs, som åbner døren for spekulation med dollaren, og forsvare den med valutakontrol. Brug dette til at etablere hamiltonisk kredit udstedt til produktive aktiviteter af præcis den slags, som Lyndon LaRouche netop beskrev. Behovet for en sådan fuldstændig mur mellem den spekulative økonomi og den produktive økonomi er kernen i en ordning af Glass/Steagall-typen.

Med dette på plads som en byggesten eller et udgangspunkt har vi så kravet om de tre RIC-nationer [Rusland, Indien, Kina], som erindres var starten på BRIC efter RIC, og derefter BRICS [Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika]. De burde udvides ved at låne kapital til produktive aktiviteter til udvikling af Den tredje Verden, udviklingssektoren. De fleste nationer i udviklingssektoren vil være meget glade for at tilslutte sig en sådan ordning, fordi de bogstaveligt talt bliver dræbt af politikken fra det synkende, selvdestruerende, transatlantiske finanssystem.

Det er ekstremt vigtigt som et femte punkt, at USA og de europæiske nationer kan tilbydes denne type ny mekanisme. Det er det, som Lyndon LaRouche altid havde foreslået; en fire-magts-aftale mellem Rusland, Indien, Kina og USA. I forbindelse med forslag som f.eks. Kinas Bælte- og Vej-Initiativ tilbydes USA og Europa at tilslutte sig disse aktiviteter, som naturligvis vil være til gavn, ikke for Wall Street eller City of London, men for befolkningen og industrien i hele den pågældende region. Det er ikke en så stor ændring for USA. Det betyder udelukkende, at man skal vende tilbage til Alexander Hamiltons principper, som vores amerikanske system for politisk økonomi faktisk blev grundlagt på.

Endelig, og for det sjette, foreslår vi, at denne nye orientering, denne tilgang til øst-vest-samarbejde med henblik på win-win-udvikling anvendes på Ukraine; det måske vanskeligste problem på planeten. Ukraine er blevet ødelagt af 30 års liberal økonomisk politik, ikke kun af krigen. Det har betydet, at landets befolkning er faldet med en tredjedel, at arbejdsstyrken er styrtdykket, at arbejdsstyrken i fremstillingsindustrien er gået ned med 25%.

Og dette i en økonomi, som havde været en af de mest avancerede industrielt udviklede økonomier med højteknologi, rumfart og andre kapaciteter, atomkraft osv. Og naturligvis den berømte sorte muldjord, der sørgede for udvikling af landbruget. Alt dette skal genopbygges, og det må ske i et fælles samarbejde mellem øst og vest. På denne måde vil Ukraine ikke blive udløseren for en potentiel atomkrig, men en reorganisering omkring det westfalske princip om, at den andens fordel skal være grundlaget for løsningen af hele jordens problemer. Vi må tage udfordringen med Ukraine op, ikke fordi den er let, men fordi den er svær.

Jeg takker Dem.

**Behovet for et nyt paradigme.
Åbningstale af Helga Zepp-
LaRouche, Schiller
Instituttets grundlægger
og international præsident,
ved Schiller Instituttets
videokonfernece
For at etablere en ny
sikkerheds- og
udviklingsarkitektur for alle
nationer den 9. april 2022**

Kære konferencedeltagere fra hele verden! Det der bringer os sammen her i dag, med deltagere fra over 60 lande fra fire kontinenter, er vores dybeste bekymring over, at selve menneskehedens eksistens er i alvorlig fare. Formålet med vores konference er at gøre de stadig mere omfattende samfundsmæssige kræfter i verden opmærksom på, at der på grund af faren ved den nuværende eskalerende strategiske konfrontation snart kunne opstå en fuld militær konfrontation mellem NATO og Rusland, som kunne føre til en verdenskrig, der efter al sandsynlighed ville betyde menneskehedens udslettelse i en efterfølgende atomvinter. Formålet med vores konference er derfor at demonstrere på den mest kraftfulde måde, at der

findes et umiddelbart tilgængeligt alternativ, et nyt paradigme, som kan lægge denne dødelige trussel bag os og indlede en ny æra i menneskehedens historie i overensstemmelse med menneskehedens sande natur som den eneste hidtil kendte art, der er i stand til at ræsonnere.

Denne fare for nævnte store krigsfare begyndte ikke den 24. februar i år. Som min afdøde mand Lyndon LaRouche forudsagde med forudseenhed i august 1971, efter at Nixon havde erstattet Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser, at en fortsættelse af denne pengepolitik – hvis den ikke korrigeres – uundgåeligt ville føre til en ny fascisme og en ny verdenskrig. Og 50 år senere er det præcis, hvor vi befinder os lige nu. Den akutte fare for krig, den større krig, skyldes at det transatlantiske neoliberale finanssystem allerede var på et fremskredent stadium af sammenbrud, med en hyperinflationær eksplosion af et håbløst bankerot system, før krigen i Ukraine begyndte.

For at forstå de virkelige årsager til krisen i Ukraine må man gå tilbage til årsagerne til, at den store historiske chance, der eksisterede efter Sovjetunionens opløsning for at etablere en ægte fredsordning, som vi foreslog med programmet for den eurasiske landbro dengang, blev forpasset. Et godt udgangspunkt, et vindue til at få et indblik, er et dokument, der oprindeligt blev lækket til New York Times af en whistleblower i marts 1992, og som blev kendt som Wolfowitz-doktrinen, der blev skrevet i ånden fra det tidligere Project for a New American Century. Dokumentet fastslog, at en del af den amerikanske mission ville være at sikre USA's rolle som den eneste supermagt i den post-sovjetiske verden, der ville have tilstrækkelig militær magt til at afskrække enhver nation eller gruppe af nationer fra at udfordre USA's forrang. Den 8. marts 1992 skrev New York Times: "[D]et er Pentagons hidtil klareste afvisning af kollektiv internationalisme, den strategi, der opstod efter Anden Verdenskrig, da de fem sejrsmagter søgte at danne et FN, der kunne mægle i konflikter

og overvåge voldsudbrud.”

Wolfowitz-doktrinen var den egentlige årsag til, at det løfte, som udenrigsminister James Baker ved tre forskellige lejligheder i februar 1990 gav Gorbatsjov om, at NATO ikke ville udvide “en tomme mod øst”, ikke blev holdt. Wolfowitz-doktrinen, der var baseret på det angloamerikanske særlige forhold, var det grundlæggende aksiom for en hel række politikker der fulgte, begyndende med den såkaldte “chokterapi” til de IMF-støttede liberale reformer i Rusland i 1990’erne, som i lyset af Ruslands rigdom på råstoffer og videnskabelige ekspertise udtrykkeligt havde til formål at eliminere en potentiel fremtidig konkurrent på verdensmarkedet, og som reducerede Ruslands industrielle kapacitet fra 1991-1994 til kun 30 %. Det var grundlaget for de forskellige interventionskrige i Irak, bombningerne mod Jugoslavien, krigene mod Afghanistan, Libyen og Syrien samt de fem NATO-ekspansioner mod øst.

Putins tale på sikkerhedskonferencen i München i 2007 var en dramatisk protest mod indførelsen af den unipolære verden, som i det væsentlige forblev lige så ubesvaret som de forskellige definitioner af “røde linjer” vedrørende Ruslands centrale sikkerhedsinteresser, indtil den seneste til USA og NATO, som Putin fremsatte den 17. december. Konflikten mellem påstanden om at opretholde en i det væsentlige unipolær verden og fremkomsten af en multipolær verden, som var det naturlige resultat af Kinas økonomiske fremgang, BRI’s tiltrækningskraft for over hundrede lande, det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina og senest mange lande, såsom Indien, Pakistan, Brasilien, Sydafrika og andre lande, der nægter at blive inddraget i den geopolitiske konfrontation mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne konflikt er kernen i den nuværende fare.

Det er forfærdeligt, at vi har en krig midt i Europa, men det var krigene i Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien, Yemen osv. også, men de fandtes næsten ikke i nyhederne. Og var der nogen

der troede, at det russiske militær kunne have draget andre konklusioner, da de så indførelsen af stadig hårdere sanktioner, gennemførelsen af diverse Rand-tænk tanksscenerier og koret af vestlige politikere om at "knuse" den russiske økonomi, "knuse" Putin, "knuse" det russiske system, den største atommagt på planeten? Og nu, efter at forhandlingerne mellem de russiske og ukrainske delegationer i Tyrkiet havde nået et første håbefuldt skridt, bruges billeder af krigens grusomheder, uden blot et minut af princippet om uskyldsformodning indtil det modsatte er bevist, til at indføre yderligere sanktioner, udvisning af diplomater og en åbenlys trussel om at ruinere Rusland.

Politikken er åbent rettet mod et regimeskifte i et forsøg på at gøre ikke blot Putin, men også hele Rusland til en paria blandt nationerne i en ubestemt fremtid, udelukke landet fra FN's Sikkerhedsråd, ja, endog FN og G20, hvilket vil ødelægge disse institutioner. Det vil medføre en fuldstændig politisk og økonomisk afkobling mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne politik har allerede gjort og gør ødelæggende skade på den fysiske økonomi på verdensplan, de såkaldte forsyningskæder, og den bringer antallet af potentielle ofre for en global hungersnød op på 1 milliard mennesker, dvs. en ottendedel af hele menneskeheden! Der er allerede hungerprotester i mange lande i Mellempøsten, Afrika og Latinamerika! I mellemtiden truer inflationen i priserne på fødevarer, energi og råvarer med at halvere industriproduktionen i mange lande. Der truer massearbejdsløshed og et totalt sammenbrud i kaos.

Et nyt system er allerede ved at opstå, centreret omkring Kina og BRI, Rusland, Indien og andre. Der er mange nye strategiske tilpasninger på vej; SCO, BRICS, OIC, Kina-forbindelserne, de mange forbindelser mellem det globale syd. Men selv opfattelsen af en multipolær verden løser ikke problemet, fordi den stadig indebærer faren for en geopolitisk konfrontation: Vi har brug for en markant og pludselig ændring i den måde, vi organiserer vores anliggender på. Den må starte

med en ærlig, entydig erkendelse af, at en fortsættelse af den nuværende politik risikerer en konflikt, hvor der ikke ville være nogen vinder. Derfor er der behov for en ny fredskonference i traditionen fra den Westfalske Fred.

Erkendelsen af at den eneste mulighed, der var tilbage, var at føre fredsforhandlinger, gik op for de stridende parter efter 150 års religionskrig i Europa, hvoraf Trediveårskrigen kun var kulminationen; da de indså, at ingen ville være tilbage i live til at nyde sejren, hvis krigen fortsatte. I dag, hvor mange byer i en atomkrig ville være døde i løbet af få timer, ville resten af menneskeheden lide og sygne hen i en atomforurenede verden, indtil enten alt liv ophører, eller de få ulykkelige overlevende ville overveje, hvorfor menneskeheden ikke var i stand til at forhindre sin egen ødelæggelse.

Derfor må der straks indkaldes til en krisekonference i den Westfalske Freds ånd, hvor "For fredens skyld skal alle forbrydelser begået af den ene eller den anden side tilgives og glemmes", og "For fredens skyld skal al politik tage hensyn til den andens interesser".

Der må være en hensigt om at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne for hvert enkelt land på planeten. Der skal øjeblikkeligt indføres en våbenhvile. Og der skal skabes et nyt kreditsystem til erstatning for det bankerotte finansielle system, som er den egentlige årsag til krigsfaren. Det skal være baseret på principperne i det oprindelige Bretton Woods-system, som det var tiltænkt af FDR, men som på grund af hans tidlige død aldrig blev gennemført.

Disse principper, som Lyndon LaRouche skitserede i et "Udkast til aftalememorandum mellem USA og U.S.S.R.", der blev offentliggjort den 30. marts 1984, efter at Sovjetunionen havde afvist præsident Reagans tilbud om at samarbejde om at gøre atomvåben forældede ved hjælp af teknologiske midler, er

stadig absolut gyldige i dag. I dette memorandum hedder det:

“Artikel 1: Generelle betingelser for fred

“Det politiske grundlag for varig fred må være: a) Den ubetingede suverænitet for hver enkelt og alle nationalstater, og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med henblik på at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gensidig fordel for alle og enhver.

“Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som “udviklingslande”. Medmindre de uretfærdigheder, der hænger tilbage i kølvandet på den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der ikke blive nogen varig fred på denne planet. For så vidt som USA og Sovjetunionen” – i dag Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina – “anerkender, at fremskridt i den produktive arbejdskraft på hele planeten er i deres og begges vitale strategiske interesser, er de to magter i denne grad og på denne måde bundet af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske politik, som er uundværlig for at fremme en varig fred mellem disse to magter.”

Forpligtelsen til at engagere sig i et globalt program til udryddelse af fattigdom, som det f.eks. er skitseret i Schiller Instituttets rapport “The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge” eller Kinas forslag om et samarbejde mellem Bælte- og Vej-Initiativet, USA’s Build Back Better-program og EU’s Global Gateway-program, kan blive det egentlige udviklingsmæssige grundlag for en global sikkerhedsarkitektur. Ukraine kan i stedet for at være kanonføde i en geopolitisk konfrontation udgøre en bro mellem Europa og de andre eurasiske nationer.

I lyset af den nuværende og den fremtidige fare for pandemier må der opbygges et moderne sundhedsvæsen i alle lande. I betragtning af den hungersnød, der truer 1 milliard mennesker på livet, og den forventede befolkningstilvækst skal regeringerne træffe hasteforanstaltninger for at fordoble verdens fødevareproduktion for at sikre en sund kost for alle mennesker.

Folkeretten, som den udviklede sig på baggrund af den Westfalske Fred og blev fastlagt i FN-pagten, skal genindføres uden begrænsninger. De fem principper for fredelig sameksistens skal være retningslinjerne for samarbejdet mellem alle nationer.

Den nuværende eksistentielle krise har vist, at menneskeheden har en fælles fremtid eller ingen, og at vi må sætte den fælles menneskeheds interesse før alle nationale interesser, og at alle nationale interesser fra nu af må være i samhørighed med hele menneskehedens interesse.

Det er et udtryk for vores menneskelige civilisations rigdom, at den har skabt forskellige kulturer. Vi må fremme dialogen mellem de bedste traditioner fra disse kulturer, de smukkeste frembringelser inden for videnskab og kunst, som et bevis på menneskets unikke kreativitet og på den måde skabe en ny renæssance, der vil indlede en ny æra for menneskeheden.

Vi vil erstatte had og fordomme mod andre kulturer, som kun eksisterer, hvis vi ikke kender dem, med en nænsom kærlighed til hele menneskeheden, fordi den er det mest værdifulde gode i det kendte univers.

‘Kontrolleret opløsning’ af økonomien; en milliard døde af sult; og den stigende fare for atomkrig – så, er du nu klar til at lære LaRouches økonomi?

Den 6. april 2022 (EIRNS)- Ud over deres igangværende “kontrollerede opløsning” af verdens fysiske økonomi udfører briterne nu en “kontrolleret nedrivning” af den eksisterende internationale institutionelle arkitektur... Den systemiske sammenbrudskrise, som Lyndon LaRouche længe advarede om, er nu over os. Verden har ikke længere den luksus at vente – at se om LaRouche virkelig havde ret, at se om de meget omtalte “de” vil gøre noget ved rodet, at udskyde og vente på at nogen andre skal handle først.

Tiden er inde til LaRouches nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur nu. Tiden er inde til, at du – sammen med regeringer og politiske ledere i hele verden – skal beherske LaRouches økonomiske metode. Et godt sted at starte er på Schiller Instituttets internationale konference på lørdag den 9. april, hvor en snes internationale højtstående talere fra et dusin nationer, der repræsenterer alle kontinenter, vil drøfte de idéer, der er nødvendige for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur med den Westfalske Fred som model.

Den britiske regering er sammen med Washington på vej til at ekskludere Rusland fra alle mulige internationale institutioner...

Bucha bruges til at retfærdiggøre optrappede sanktioner mod

Rusland, som har udløst en kædereaktion i verdens fysiske økonomi (hvad nogle kalder "forsyningskæder"), der omfatter desperat mangel og kraftigt stigende priser på energi og fødevarer i udviklingslandene, især i Afrika og Mellemøsten. Fødevareroprør truer allerede i snesevis af lande, og spørgelset om op til en milliard sultedødsfald i år er chokerende nok ved at blive en realistisk prognose.

Som Kinas ambassadør ved FN, Zhang Jun, udtalte i FN den 5. april: "Gennemførelsen af alle-dimensionelle og vilkårlige sanktioner er ensbetydende med at politisere, instrumentalisere og bevæbne verdensøkonomien, udløse en alvorlig krise inden for global økonomi og handel, finanser, energi, fødevarer, industrikæder og forsyningskæder, bringe årtiers udviklingsgevinster for det internationale samfund i fare, og få folk i alle lande til at betale en høj pris".

... Tag ikke fejl: Den britiske politik om at udfordre den største atommagt på planeten i en sådan grad, at den udgør en eksistentiel trussel mod denne nation, fortsætter. Og det er, som russiske ledere gentagne gange har gjort det klart, det punkt, hvor de kunne gøre brug af atomvåben.

Som Jack Matlock, en af de sidste amerikanske ambassadører i Sovjetunionen, udtrykte det: "At tro at verden ville drage fordel af at gøre Rusland, en atommagt svarende til USA, til en paria, tror jeg ikke virkelig repræsenterer vores interesser i fremtiden. Jeg frygter en verden af den slags."

Sverige og Finland kan snart blive NATO-medlemmer

Den 7. april 2022 (EIRNS) – NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg gentog i går, at hvis Sverige og Finland ansøger om medlemskab af NATO, vil de hurtigt blive budt velkommen. "Hvis de beslutter sig for at ansøge, forventer jeg, at samtlige allierede vil byde dem velkommen," sagde han ifølge Associated Press. "Vi ved, at de nemt kan tilslutte sig denne alliance, hvis de beslutter sig for at ansøge."

Stoltenberg gik så langt som til at antyde, at NATO's artikel 5-garanti i en eller anden form måske endda vil blive udvidet til de to lande, inden deres ansøgninger bliver gjort færdige. "Jeg er sikker på, at vi vil finde måder at imødekomme de bekymringer, de måtte have med hensyn til perioden mellem den potentielle ansøgning og den endelige godkendelse," sagde han, uden at spekulere i hvad disse måder kan være. Det skal bemærkes, at Finland deler en 1.000 km lang grænse med Rusland.

Det finske parlament skal senere på måneden drøfte en hvidbog fra regeringen om sikkerhed, herunder en mulighed for NATO-tiltrædelse. "Om tre eller fire uger har vi et flertal, første gang nogensinde" for at tilslutte os, sagde den finske udenrigsminister Pekka Haavisto. Han sagde, at Finland ved, at "Rusland er parat til at løbe større risici, som vi kan se i Ukraine, større risici også for landets egen sikkerhed". Vi kan også se, at Rusland er i stand til at samle mere end 100.000 mand mod blot ét land, selv uden at røre ved dets reserver." Haavisto tilføjede, at "tærsklen er blevet sænket, i det mindste i debatten" om Ruslands mulige brug af taktiske atomvåben eller kemiske våben.

I Helsinki blev den finske regering enig om en betydelig forøgelse af forsvarsudgifterne med 2,2 mia. euro i løbet af

de kommende fem år, hvoraf størstedelen vil gå til oplagring af våben og ammunition samt mere omfattende indkaldelse af reserver. Ukraines præsident Volodymyr Zelenskij skal efter planen tale i det finske parlament fredag den 8. april.

Tre forhenværende græske ambassadører fremsætter fredsforslag for Ukraine

Den 6. april 2022 (Strategice Alert Service, Wiesbaden) Tre højtstående, forhenværende ambassadører fra Den Græske Republik udstedte et fredsforslag den 31. marts, der omhandler den aktuelle ukrainske krise i et forsøg på at afværge "truslen om sult og nuklear udslettelse".

I deres erklæring hedder det: "Det, der er sket den sidste måned i Ukraine, er utænkeligt for os og for fornuftige mennesker. Vi troede, at den gamle 'westfalske' verden, der havde oplevet en 'ekstremernes tidsalder', havde lært sin lektie og indset, at vejen til en varig fred og velstand ikke går gennem et 'sammenstød mellem civilisationer', men snarere gennem globalisering af værdier, markeder og finanser. Det moderne statssamfund er endnu ikke nået frem til "historiens ende", men må snarere tage de aktuelle udfordringer op, såsom økonomisk ulighed, etniske og religiøse forskelle i andre verdensdele, klimaændringer og pandemier, i en ånd af venskab og samarbejde...

"Den 24. februar forlod vi utopien om en fredelig normalitet og befandt os i en verden, der 'går i søvne' mod krig. Endnu en gang blev vi vidner til vold, da Rusland angreb Ukraine; ild og stål var igen de vigtigste instrumenter til at løse

uoverensstemmelser mellem stater, hvorimod fornuften ville tilvejebringe en retfærdig og varig løsning...””

De hævder, at det ikke er for sent at handle, og opfordrer til forhandlinger på to niveauer. For det første mellem Rusland og Ukraine, som bør omhandle tilbagetrækningen af russiske væbnede styrker fra Ukraine samt territoriale tvister og afklaringen af de mange bilaterale spørgsmål. De foreslår også, at en våbenhvile garanteres af militære observatører fra OSCE-medlemsstater, som ikke er medlem af NATO.

Et yderligere skridt ville være forhandlinger mellem NATO og Rusland med henblik på at etablere samarbejde og fælles sikkerhed. Blandt de foreslåede foranstaltninger er at genoprette NATO-Rusland-Rådet, forbyde brugen af atomvåben, begrænse brugen af landbaserede mellem- og langtrækkende missiler, acceptere, at NATO ikke udvides, og ophævelse af samtlige sanktioner, når der er indgået en aftale mellem Rusland og Ukraine. De opfordrer også til en yderligere tilnærmelse mellem Ukraine og EU.

Underskriverne er ambassadør ad honorem Leonidas Chrysanthopoulos, tidligere ambassadør i Polen, Canada, Armenien og generalsekretær for Organisationen for Økonomisk Samarbejde i Sortehavet før sin pensionering i 2012, som i øjeblikket er medlem af Schiller Instituttet, Alexandros K. Katranis, tidligere ambassadør i Kasakhstan og Den Demokratiske Republik Congo, og Nikos D. Kanellos, tidligere ambassadør i Slovakiet, Aserbajdsjan og Vietnam.

Tidligere amerikansk ambassadør til USSR: Hvad sker der, når man gør en atomvåben-supermagt til en paria?

Den 6. april 2022 (EIRNS)- Mens billederne fra Bucha fejede hen over USA, gik den erfarne tidligere diplomat Jack Matlock i et interview imod CNN-segmentet den 4. april: "Jeg deler mange af disse følelser, men er modstander af tanken om, at vi kan gøre en stor atomvåbenstat til en paria, at vi ved vores handlinger faktisk ødelægger de elementer i det pågældende samfund, som kunne medføre en positiv ændring i fremtiden. Jeg mener ikke, at det er klogt." Matlock samarbejdede med regeringen i Moskva som USA's ambassadør i Sovjetunionen fra 1987-1991, ud over tidligere stillinger på ambassaden i Moskva i 1974-78.

... Man kan føle afsky over eksempler på "krigens rædsler", men spørgsmålet er, hvordan man kan gøre en ende på sådanne rædsler, argumenterede han. Over for en atommagt skal der ske en deeskalering gennem faktiske forhandlinger. Enhver anden fremgangsmåde fører til uovervejede rædsler. "At tro, at verden ville drage fordel af at gøre Rusland, en atommagt svarende til USA, til en paria, tror jeg ikke rigtig repræsenterer vores interesser i fremtiden. Jeg frygter en verden af den karakter."

Matlock foreslog: "Vi ved ikke med sikkerhed præcis, hvad der skete i forbindelse med disse øjensynlige grusomheder. Og vi ved bestemt ikke, at de blev beordret fra Moskva." Han mindede derefter CNN's seere om, at NATO's udvidelse i Europa og den gradvise stigning i spændingerne mellem de vestlige magter og

Moskva var frugten af USA's udenrigspolitik og en fejltagelse, der kunne undgås.

<https://transcripts.cnn.com/show/cnr/date/2022-04-04/segment/>

LaRouches plan for en ny international økonomisk arkitektur.

Inkl. Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine

Den 28. marts 2022 – Det følgende er en foreløbig udgave af et politisk forslag fra Schiller Instituttet, som blev udarbejdet og skrevet af en arbejdsgruppe fra Executive Intelligence Review, bestående af Claudio Celani, Richard Freeman, Paul Gallagher, Marcia Merry-Baker, Dennis Small og Karel Vereycken.

Resumé af handlingsplanen

Udviklingen i 2022 til dato har gjort det helt klart, at Lyndon LaRouches forudsigelser i det sidste halve århundrede om det uundgåelige sammenbrud af det finansielle system med flydende valutakurser efter Bretton Woods var rystende præcise. Verdensproduktionen af fysiske økonomiske basale varer er styrtdykket; hyperinflation af finansielle aggregater har udløst kraftigt stigende priser på forbrugs- og produktionsvarer, hvilket har gjort dem utilgængelige for en

stor del af menneskeheden; handelskrig under dække af sanktioner er brudt ud på verdensplan; og pandemier af gamle og nye sygdomme har allerede direkte og indirekte kostet omkring 18 millioner mennesker livet. En global hungersnød er nært forestående.

De politiske ledere og massemedierne i Vesten giver patetisk Vladimir Putin skylden for alt dette – og mere til. Men den egentlige, underliggende årsag er det årtier lange fald i menneskehedens “potentielle relative befolkningstæthed”, som helhed – LaRouches metode til at måle et samfunds evne til at reproducere sig selv på et stadigt stigende niveau af velfærd, videnskab og klassisk kultur for en voksende befolkning – et sammenbrud, der er resultatet af den nedskæringspolitik, som City of London og Wall Street gennem et halvt århundrede har påtvunget os.

Den mekanisme, gennem hvilken denne politik i dag føres til sin “endelige afvikling”, er en radikal afkobling af verdensøkonomien i to bittert modsætningsfyldte blokke – en militariseret NATO-dollarblok og Bælte- og Vejblokken – som begge er tiltænkt at blive kastet ud i et inferno af affolkning og krig, meget muligt inklusive termonuklear krig.

Det er særligt sigende og forfærdeligt, at de spirende Bælte- og Vejforbindelser via jernbane, der strakte sig fra Kina gennem Rusland og ind i Europa, er blevet næsten fuldstændig afbrudt af de igangværende sanktioner og krigen.

Det er nu også på tide, at Lyndon LaRouches programmatisk løsning på denne krise bliver helt og aldeles indlysende, og at der handles derefter, over hele jorden – mens der stadig er tid til at gøre det. I modsætning til Londons malthusianske afkobling af verdens fysiske økonomi, må verdens nationer i stedet kobles sammen igen omkring et program for økonomisk vækst og sikkerhed for alle og enhver, en ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling.

Det væsentlige i denne programmatisk politik blev fastlagt af LaRouche i hans Fire Nye Love fra 2014, som er lige så gældende i dag, som da de blev udformet for otte år siden (se boks 1 nedenfor). Under de nuværende omstændigheder med den åbenlyse "totale krig", som det finansielle etablissement fører mod Rusland (og snart Kina), og som omfatter alle de væsentlige kendetegn ved strategisk tæppebombning af fjendtligt territorium, er det nødvendigt med en omgående handlingsplan, der er centreret omkring disse Fire Love:

1. Fysisk økonomi: Rusland har allerede vedtaget krigsøkonomiske foranstaltninger for at forsvare sin grundlæggende nationale kapacitet og garantere selvforsyning med de vigtigste økonomiske livsfornødenheder. Den "strategiske trekant" bestående af Rusland, Indien og Kina vil imidlertid være endnu mere effektiv til at opfylde de væsentlige fysisk-økonomiske behov hos deres fælles befolkning, som udgør 38% af verdens samlede befolkning, hvis de arbejder sammen. Denne RIC-kombination – som var den oprindelige kerne i det, der senere blev til BRICS-landene – producerer 43 % af verdens hvede, 23 % af naturgassen, 66 % af stålet og enorme mængder af råstoffer af afgørende betydning. De har også kapaciteter i verdensklasse inden for kerneenergi, jernbaner og andre infrastrukturer, rumforskning og andre avancerede teknologier (se tabel 1).

Tabel 1: RIC's fysiske økonomi, udvalgte parametre (kommer senere)

På trods af mangler i visse økonomiske sektorer (værktøjsmaskiner og andre kapitalgoder, lægemidler, fly osv.) er RIC'erne stærkt positioneret med hensyn til den fysiske økonomi til at etablere en "regional blok, der enten opererer uden for eller parallelt med det eksisterende IMF-system", som Lyndon LaRouche anbefalede for år tilbage. Alliancen mellem Kinas Bælte- og Vej-Initiativ (BRI) og den russisk ledede Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) er allerede en operationel hjørnesteen i et sådant foreslået nyt arrangement.

2. Fast valutakurssystem: Handel og produktive investeringer inden for en sådan blok vil finde sted ved at etablere et fast valutakursforhold mellem deres valutaer med et lille spænd for midlertidige udsving. Denne ordning vil udelukke enhver indtrængen af spekulative finansieringsstrømme i dollar eller relaterede finansielle bevægelser. Pariteterne mellem deres respektive valutaer vil således ikke længere have noget forhold til det spekulative system med flydende dollarkurser, men vil blive fastlagt direkte af aftaler mellem regeringer og dermed ikke af det manipulerede spekulative "marked".

Der vil også blive forhandlet om en regional fælles valuta for at lette international handel, investeringer og afvikling af konti – med en guldunderstøttet renminbi som en fremtrædende løsningsmodel. Dette vil gøre det muligt at "forhandle en række langfristede sæt af beskyttende traktat-aftaler på lang sigt om kredit, told og handel mellem en række førende nationer", som LaRouche skrev i 2004 (se boks 2, vedlagt dette dokument).

3. Fuldstændig kapital- og valutakontrol og målrettet kredit: Hvert af landene vil også etablere en fuldstændig beskyttet national valuta og et nationalt banksystem, hvilket kræver: fuldstændig kapital- og valutakontrol; en fast valutakurs i forhold til andre valutaer (som angivet i punkt 2); og udstedelse af målrettet, produktiv kredit med lav rente til prioriterede projekter. I Ruslands tilfælde ville en guldunderstøttet rubel (eller en ny "stærk rubel") opfylde disse krav på en eksemplarisk måde; guldunderstøttede valutaer kunne også indføres i Kina og Indien, og dette kunne udvides til den fælles valuta.

Tiden med høje renter for at tiltrække "carry-trade"-spekulative finansielle strømme fra udlandet vil blive bragt til et brat ophør. I et land i udviklingssektoren har en sådan streng adskillelse mellem den beskyttede, produktionsbaserede nationale valuta og den spekulative London-orienterede internationale dollar den samme funktion som Glass/Steagall-

bankadskillelsen i USA. Dette er en forudsætning for at etablere en Hamiltonisk nationalbank til at organisere udstedelsen af nye, lavt forrentede, produktive kreditstrømme til højteknologiske sektorer i nationens fysiske økonomi – “et massivt supplement af langfristet kredit til kapitaldannelse med indledende vægt på kapitaldannelse i den grundlæggende økonomiske infrastruktur”, med LaRouches ord.

4. RIC-plus: RIC-nationerne vil udgøre den grundlæggende kerne i en ny international arkitektur, som vil være åben for alle nationer, der er villige til at deltage på grundlag af sådanne sunde fysisk-økonomiske principper. Der er næppe tvivl om, at de fleste nationer i udviklingssektoren vil finde denne nye arkitektur langt mere fordelagtig for deres egne behov, end den ødelæggelse som det bankerotte transatlantiske finanssystem nu pålægger dem, og de vil hurtigt orientere sig mod en sådan foranstaltning. En mulig umiddelbar udviklingsblok er Shanghai-samarbejdsorganisationen eller SCO (Kasakhstan, Kirgisistan, Pakistan, Tadsjikistan og Usbekistan, ud over Rusland, Indien og Kina), som nogle førende eksperter har anset for at være tilstrækkelig bred til at fungere som en mulighed for at iværksætte et nyt guldbaseret monetært system uden dollar, baseret på en traktat mellem de lande, der har taget initiativ til det.

Den massive eksport af kapitalgoder til udviklingslandene vil være af central betydning for RIC-blokkens produktive ekspansion. Store infrastrukturprojekter i disse lande vil også være en integreret del af den økonomiske genopretning i verden. Langfristede, lavtforrentede kreditter til sådanne aktiviteter vil blive udstedt i den nye fælles RIC-valuta, på samme måde som renminbi allerede anvendes af BRI i dag, blot i langt større omfang. Kreditter til avancerede teknologiske produktive økonomiske aktiviteter – til forskel fra spekulative aktiviteter – er ikke inflationære og tilbagebetales bekvemt gennem den produktivitetsforøgelse, som sådanne investeringer vil medføre.

5. USA og Europa skal tilslutte sig Bælte & Vej: Det vil være af særlig betydning at få såvel USA som de europæiske nationer med i dette nye sæt af internationale aftaler. Det amerikanske og europæiske folk og deres økonomier vil klare sig langt bedre i forbindelse med RIC og Bælte- og Vej-Initiativet, end under det afindustrialiserings- og affolkningsregime, som de nu står overfor under det nuværende bankerotte britisk styrede system. Lyndon LaRouche omtalte denne politik som en alliance mellem fire magter (Rusland, Indien, Kina og USA), som alene ville have den nødvendige styrke til at gøre en ende på det Britiske Imperium en gang for alle. For at gøre dette kræver det udelukkende, at USA vender tilbage til sit forfatningsmæssige formål, herunder det amerikanske økonomiske system, som Alexander Hamilton var banebrydende for, og at suveræne nationer i Europa handler på samme måde.

6. Genopbyg Ukraine gennem øst-vestligt samarbejde: Det umiddelbare fokus for et sådant økonomisk samarbejde til gavn for alle vil være Ukraine. Det, der i dag er en blodig slagmark, ville blive en model for øst-vest-samarbejde. Den engang så magtfulde ukrainske økonomi – ødelagt af 20 års økonomisk liberalisme efter uafhængigheden; efterfulgt af endnu en forringelse efter det vestligt ledede Maidan-statskup i 2014; og nu hærget af krig – kan genopbygges og genoplives ved hjælp af fælles bestræbelser. Ukraine vil blive omdrejningspunktet for transit via Bælte & Vej fra Kina til hele Europa og genopbygge Ukraines engang så magtfulde videnskabelige, tunge industri- og landbrugssektorer til gavn for hele verden.

Ovennævnte seks foranstaltninger udgør ikke en langsigtet strategi, ej heller er de et forslag på mellemlang sigt. De er en kortsigtet handlingsplan, der er nødvendig for at standse den massive økonomiske ødelæggelse, der allerede er i gang, stoppe de geopolitisk drevne krige og skabe den nødvendige arkitektur for en fremskyndet vækst og udvikling af alle nationer.

Boks 1: LaRouches "Fire Nye Love"

Den 8. juni 2014 skrev Lyndon LaRouche et dokument med titlen "De fire nye Love til at redde USA nu! Ikke en mulighed: En omgående nødvendighed", som understregede følgende fire politiske krav:

1. Den øjeblikkelige genindførelse af Glass/Steagall-loven, der blev indført af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden ændringer, hvad angår handlingsprincippet. Det betyder, at hele den spekulative finansboble skal gennem en konkursbehandling.

2. En tilbagevenden til et system med et topstyret og grundigt defineret nationalt banksystem, som specificeret af USA's første finansminister, Alexander Hamilton.

3. Formålet med brugen af et sådant føderalt kreditsystem er at skabe en højproduktiv udvikling i forbedringer af beskæftigelsen; med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for personer og husholdninger.

4. Vedtage et fusionsdrevet "lynprogram" for at fremme de fundamentale gennembrud inden for videnskab, som ubegrænset økonomisk vækst og udvikling kræver.

LaRouche-planen fortsætter med følgende kapitler:

- 1. Sanktioner afkobler verdensøkonomien og fører den ud mod afgrunden**
- 2. Sanktioner fremskynder det transatlantiske finansielle sammenbrud**
- 3. Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine**

En pdf af hele rapporten findes nedenunder.

Udkast til en plan for at genopbygge og udvikle Ukraine

Følgende er det sidste kapitel fra (Link:) LaRouches plan for

en ny international økonomisk arkitektur

Fred gennem udvikling er kodeordet for politikken for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og det skal anvendes umiddelbart i forbindelse med genopbygningen af et neutralt Ukraine efter krigen.

Selv om omfanget af ødelæggelserne som følge af den igangværende krig er ukendt på nuværende tidspunkt, er det en kendsgerning, at Ukraines økonomi kan og bør genopbygges og omdannes til en førende videnskabelig-teknologisk avanceret økonomi som et knudepunkt mellem den østlige og vestlige del af Eurasien. Det kan hæve sin levestandard og sin arbejdsstyrkes kognitive og kreative evner, samtidig med at det afviser City of London-IMF's destruktive rådgivning, som har ført landet til tre årtiers økonomisk ødelæggelse. Det kan genopbygges ud af de murbrokker, som den nuværende krig efterlader i sit kølvand.

Ukraines iboende potentiale er stort. Landet har historisk set haft en kvalificeret og produktiv arbejdsstyrke med kvalifikationer i verdensklasse inden for en række områder. Det har et betydeligt industrielt bælte i regionen mellem og inklusive Dnipropetrovsk-regionen og Donetsk Folkerepublikken (tidligere Donetsk-regionen i Ukraine), som har produceret mere end en tredjedel af Ukraines samlede industrielle udbytte. (I denne undersøgelse betragter vi den omstridte Donetsk Folkerepublik [D.P.R.] og Luhansk Folkerepublik [L.P.R.], hvis nøjagtige status vil blive fastlagt ved fredsforhandlinger, og Ukraine som en del af den samordnede region, der skal udvikles). Ukraine har design- og maskinfabrikkerne Juzhmash og Juzhnoye, der er involveret i produktion af rumfartøjer, raketter og støbegods, og Antonov Aeronautics, der er specialiseret i fragtfly, som alle kunne udvides til at producere rumrelaterede køretøjer, men en del af dem kunne ombygges til at fremstille f.eks. laserværktøjsmaskiner.

Landet er udstyret med 20 % af jordens "sorte muld", der kan producere rigeligt med hvede, korn og mange andre landbrugsafgrøder, både til eget brug og til eksport til hele verden. Landets jernbanenet er gammelt og nogle steder nedslidt, men det kunne opgraderes til at omfatte elektrificerede højhastighedstog eller magnetiske svævebaner, idet man udnytter dets privilegerede centrale geografiske beliggenhed til hurtigt at transportere varer og mennesker nord-syd og øst-vest gennem hjertet af Eurasien, et centralt led i Bælte- og Vej-Initiativet. Ukraine er faktisk det perfekte omdrejningspunkt for at erstatte det nuværende globale paradigme for økonomisk sammenbrud og krig, med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er baseret på princippet om fred gennem udvikling.

Tredive års ødelæggelse

Efter Sovjetunionens opløsning i 1991 erklærede Ukraine sig uafhængigt den 24. august 1991, men dets "uafhængighed" blev kortvarig. Med det samme kom en sværm af økonomer fra IMF, Wall Street og City of London og gennemtvang en politik med privatisering, lukning af fabrikker, fyring af arbejdere osv. Økonomen Dr. Natalia Vitrenko, formand for Ukraines progressive socialistiske parti (PSPU), dissekerede resultaterne af denne destruktive politik på en konference den 13.-14. april 2013, hvis tale blev gengivet i EIR-magasinet den 3. maj 2013. Vitrenko berettede: "Hvor Medens Ukraine tidligere havde 16 store værktøjsmaskinfabrikker, som producerede 37.000 værktøjsmaskiner i 1990, er der nu kun tre tilbage, som knap nok er på benene; de producerer kun 40 værktøjsmaskiner om året."

Vitrenko bemærkede endvidere, at hvis man sammenligner niveauet i 2012 med 1990, så var Ukraines elproduktion efter 22 år faldet med 35 %, dets stålvalseproduktion var faldet med 57 %, og dets traktorproduktion var kollapsede med 94,3 %. I løbet af disse år med pengepolitisk "uafhængighed" mistede Ukraine 12 millioner arbejdspladser, og befolkningen blev

gradvist fattigere.

Et vendepunkt i Ukraines historie indtraf i slutningen af 2013: Den ukrainske præsident Viktor Janukovitj besluttede den 21. november at undlade at underskrive en associeringsaftale om frihandel med EU, og han overvejede andre alternativer for Ukraines udvikling. Den 3.-6. december aflagde Janukovitj et statsbesøg i Beijing. Her mødtes han med den kinesiske præsident Xi Jinping og forpligtede Ukraine til at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet, hvis oprettelse Xi havde annonceret blot tre måneder tidligere den 7. september i Kasakhstan. Den 5. december kommenterede det kinesiske udenrigsministerium mødet: "Ukraine har engang skabt vigtige forbindelser mellem de østlige og vestlige civilisationer, og ligger på den vej som den kontinentale bro over Eurasien skal passere. Ukraine er klar til at deltage i opbygningen af "Silkevejens Økonomiske Bælte". Den kinesiske part udtrykker tilfredshed med dette og er parat til at drøfte relevant samarbejde med den ukrainske side."

Kina og Ukraine underskrev en strategisk partnerskabsaftale, og Kina indvilligede i at investere 8 milliarder dollars i Ukraines økonomi, ifølge Ukraine Monitor fra 6. december 2013.

Samarbejde med Rusland var også på dagsordenen. Den daværende russiske vicepremierminister, Dmitrij Rogozin, havde etableret en arbejdsgruppe om russisk-ukrainsk industrisamarbejde, der involverede militær og fælles rumproduktion, som blev konsolideret med Rogozins rundrejse fra 1.-3. december til industrianlæg i industriområdet Dnepr-bugten, der kulminerede med et møde med Ukraines daværende premierminister Mykola Azarov.

Disse udviklingsperspektiver var mere, end det forfærdede britiske og amerikanske etablissement kunne tolerere, og de gik "live" med gamle kapaciteter i Ukraine, herunder Victoria Nuland, den daværende amerikanske vicestatssekretær for europæiske og eurasiske anliggender, og netværkene omkring

tilhængere af den pro-nazistiske kollaboratør Stepan Bandera, som blev indsat for at optrappe vold og kaos for at vælte Janukovytsj-regeringen – hvilket det lykkedes dem at gøre den 24. februar 2014. Den på forhånd udvalgte Arsenij Jatsenjuk blev indsat som premierminister den 27. februar 2014 på Victoria Nulands opfordring for at genindføre City of London-IMF-politikken, der havde anstiftet så megen ødelæggelse og lidelse i Ukraine i 21 år.

Mellem 2012 og 2019 faldt Ukraines samlede arbejdsstyrke med 3,96 mio. arbejdstagere eller med 18,6 %; arbejdsstyrken inden for landbruget faldt med 486.000 arbejdstagere (med 13,9 %); arbejdsstyrken inden for industrien faldt med 884.000 arbejdstagere (med 26,4 %); og arbejdsstyrken inden for fremstillingsindustrien (en del af industriarbejderne) faldt med 443.000 arbejdstagere (med 19,5 %).

I 1992 havde Ukraine en samlet befolkning på 51,9 mio. mennesker. I 2012 var den faldet til officielt 45,4 millioner, selv om økonomen Vitrenko oplyste, at det faktiske tal dengang var 39 millioner. I 2020 var det officielle befolkningstal 41,4 millioner, inklusive befolkningen i Donbas (men med Vitrenkos justering ville det være tættere på 35 millioner). Efter officielle standarder har Ukraine haft den største befolkningsnedgang af alle europæiske lande mellem 1992 og 2020, og alt dette skete før den russiske militæroperation i Ukraine den 24. februar 2022. Nu er der yderligere ca. 4 millioner ukrainere, som er emigreret til udlandet, og et ukendt antal, der er blevet internt fordrevet.

At vende processen, at genopbygge Ukraine

Ukraine kan tage nogle afgørende skridt som en del af en ny international økonomisk arkitektur, som præsenteret tidligere i dette dokument.

For det første bør Ukraine i første omgang lægge den største vægt på at genopbygge og udvikle sin produktive arbejdsstyrke.

I en webcast den 7. december 2012 sagde økonomen Lyndon LaRouche følgende: "Vi har én befolkning på denne planet, og vi har brug for hvert eneste forbandede individ på denne planet: Vi har behov for dem! De har et formål med at eksistere, fordi de kan blive mere produktive, og når de bliver mere produktive, så bliver deres børn mere produktive og så fremdeles; menneskehedens evne til at håndtere disse problemer øges."

I løbet af det næste årti bør Ukraine sigte mod at få 10 millioner arbejdere tilbage i arbejdsstyrken, herunder 4 millioner flere industriarbejdere, og af dem bør der være en stigning på 2 millioner arbejdere i fremstillingsindustrien.

I 2019 havde Ukraine 118.935 fremstillingsvirksomheder, nogle med så få som fem ansatte. I dag er det utvivlsomt langt færre, men Ukraine bør sigte mod at øge dette med ca. 50.000 nye fremstillingsvirksomheder inden 2032 og udvide størrelsen og arbejdsstyrken i eksisterende fremstillingsvirksomheder. Den førende sektor i denne forbindelse bør være maskinværktøjsindustrien, og der bør bringes mestermekanikere fra Kina, Tyskland, Italien og Schweiz til at arbejde sammen med ukrainske værktøjsmaskineksperter for at uddanne en ny generation af værktøjsmaskinarbejdere.

Ukraine har en officiel ungdomsarbejdsløshedsprocent, der svinger mellem 15 % og 22 %, selv om den reelle arbejdsløshedsprocent angiveligt er meget højere. Ukraine bør oprette et civilt bevarelseskorps efter samme model, som det USA's præsident Franklin Roosevelt oprettede i USA i marts 1933 for at ansætte og uddanne arbejdsløse unge. Det ukrainske korps bør fokusere på lægeligt og hospitalsmæssigt hjælpearbejde og endog støttefunktioner i forbindelse med opbygning af hospitaler og anden infrastruktur, sammen med uddannelseskurser, der gives om aftenen, som en del af et verdenssundhedssystem efter de retningslinjer, som Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche har foreslået.

For det andet skal Ukraine genopbygge mange af sine byer og genopbygge og modernisere sit industribælte. En betydelig del af områdets industri er koncentreret i to store regioner: Dnipropetrovsk-regionen i den sydøstlige del af landet og D.P.R. i den østlige del, som hver især havde frembragt omkring 17 % af Ukraines industriproduktion før krigen.

D.P.R. koncentrerer sig overvejende om stålproduktion, kemisk industri og kulminedrift. Det har også videnskabelige centre. Det er vigtigt, at Donetsk by og Mariupol udgør to ender af en enkelt industrikorridor med industrivirksomheder. I Mariupol ejer selskabet Metinvest, der kontrolleres af milliardøren Rinat Akhmetov, to store stålværker samt andre anlæg, der tilsammen angiveligt beskæftiger 40.000 mennesker. Den demokratiske Folkerepublik er blevet negativt påvirket af faldet i kulproduktionen. I 2013 producerede Ukraine 84 mio. tons kul. Sidste år var tallet nede på 29 mio. tons, hvilket er et brat fald på to tredjedele. En stor del af områdets miner er placeret i Donbas-regionen. Flere af D.P.R.'s kulminer er blevet oversvømmet af voldsomme regnskyl i de sidste par år og gjort ubrugelige, og centralregeringen i Kyiv har ikke gjort meget for at hjælpe. Dette har skadet Ukraines stålproduktion. De britiske royales hellige "Great Reset"-korstog mod kul skader Ukraine yderligere.

Dnipropetrovsk-regionen, der er et center for sværindustri, er kendetegnet ved mange anlæg, der producerer en bred vifte af industri- og kapitalgoder, herunder støbejern, valset metal, rør, maskiner, maskiner, mineudstyr, landbrugsudstyr, traktorer, sporvogne, køleskabe og fødevarerforarbejdning.

Flere store mineselskaber er beliggende i Kryvyi Rih, den længste by i Europa, som ligger i Dnipro-regionen. ArcelorMittal, den største stålproducent i Ukraine med en årlig produktion på mellem 4 og 6 millioner tons, er beliggende i Kryvyi Rih. Juzhmash og Juzanoye, to store statsejede virksomheder, som var kernen i Sovjetunionens forsvars- og rumfartsproduktion, ligger også i Dnipro-

regionen.

I disse to industricentre, som tilsammen producerede mere end en tredjedel af Ukraines industriproduktion, er en del af fabriksudstyret nedslidt – nogle stammer fra den midterste del af Sovjettiden – og en del af infrastrukturen er utilstrækkelig. Deres opretholdelse vil kræve betydelige kapitalinvesteringer i teknologisk opgradering og modernisering af kapitalgoder og anlæg samt opførelse af mange nye fabrikker. Dette bør være en fælles indsats i form af en Marshallplan-lignende indsats fra industrinationerne i Vest og Øst, ikke ulig det der var nødvendigt for at hjælpe med at genopbygge Tyskland efter Anden Verdenskrig.

For det tredje, jernbaner. Den vedlagte figur med titlen "Railroad and Road Corridors Across Eurasia", som først blev vist i Schiller Instituttets rapport "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge", bind II, viser Ukraines fysiske centrale placering i forhold til World Land-Bridge. I øjeblikket går 80-90 % af den godstrafik, der transporteres fra Asien til Europa, gennem jernbanelinjerne i den nordlige korridor, som går gennem Rusland, og som er blevet bragt næsten til standsning på grund af sanktionerne.

[[Indsæt MAP på s. 108 i SI specialrapport]]

En del af Ukraines jernbanenet er forældet og har et stort behov for genoplivning. Halvdelen af dets 21.640 kilometer (13.447 miles) er elektrificeret, men det kan ikke håndtere højhastighedstrafik undtagen på nogle få strækninger. I 2021 underskrev Krzaliznytsia, de ukrainske jernbaner, imidlertid en aftale med det italienske jernbaneselskab Ferrovie dello Stato Italiane om at gennemføre en forundersøgelse af muligheden for at indføre højhastighedstogtrafik i Ukraine. Centralt i forslaget er opførelsen af en højhastighedsjernbanelinje fra Odessa til Kyiv til Lviv, en afstand på 790 km (489 miles). Denne højhastighedsrute skal udvides til at forbinde det vestlige Ukraine (hvor Kyiv og

Odessa ligger) med Dnipro og D.P.R. i øst. Systemet omfatter passagertransport, men det bør udvides til også at befordre gods. Kineserne, der er verdens førende aktør inden for jernbanebyggeri, er også interesseret i at bygge højhastighedstog i Ukraine.

En jernbanelinje med højhastighedstog til transport af passagerer og gods gennem Ukraine ville kræve ca. 10.000 km nye strækninger (6.200 miles).

For det fjerde har Ukraine en meget fremtrædende og kompetent rumfartsindustri, som er forankret i det Kyiv-baserede Antonov Aeronautics og virksomhederne Juzhmash og Juzhnoye. Både Juzhmash og Juzhnoye har hovedkvarter i den sydøstlige ukrainske by Dnipro i Dnipropetrovsk-regionen, der er døbt "Rocket City" efter sin rumindustri. I sovjettiden fungerede Dnipro som et af de vigtigste centre for rum-, atom- og militærindustrien og spillede en afgørende rolle i udviklingen og fremstillingen af ballistiske missiler til U.S.S.R. Et af de kraftigste interkontinentale ballistiske missiler (ICBM'er), der blev anvendt under Den kolde Krig, var R-36, som senere blev et forbillede for Tsyklon-familien af løfterakterer. Både R-36 og Tsyklon blev designet af Juzhnoye og fremstillet af Juzhmash.

Vejen ud af den militære produktion var rumfartsindustrien. Begge virksomheder blev rygraden i landets rumindustri og byggede over 100 løfterakterer om året. I Vesten fik de opmærksomhed for at designe og fremstille de første trin til Antares-raketten, som opsendte Northrop Grumman Cygnus-lastbilen til den internationale rumstation. Og Juzhnoye fremstiller også motorer til Europas Vega-rakterer.

Ud over rumfartøjer og raketter fremstiller Juzhmash også landingsgear, støbegods, smedegods, traktorer, værktøj og industriprodukter. Disse virksomheder og andre af Ukraines forsknings- og produktionsfaciliteter råder over gigantiske hangarer og komplekse testsystemer, der repræsenterer

investeringer i milliarder af dollars.

Antonov Aeronautics fremstiller især tunge militære og kommercielle transportkøretøjer samt passagerfly og er også førende på verdensplan inden for lufttransport af rumkomponenter og fragtrelaterede satellittransporter. I 2016 blev det lagt ind i det nyoprettede Ukrainian Aircraft Corporation.

Juzmash, Juzhnoye og Antonov beskæftiger tilsammen 40.000 medarbejdere, hvoraf mange er ingeniører, rumforskere osv. De og deres komplekse enheder, udgør en ægte perle, ikke kun for rumforskning, men for deres bredere kapacitet, hvoraf en del kunne producere nye produkter såsom laserværktøjsmaskiner og mange andre avancerede maskiner, som Ukraine og andre nationer vil få brug for.

For det femte er Ukraines rige sorte muld en velsignelse for menneskeheden. Ukraine er en af verdens største korneksportører og eksporterer ifølge USA's landbrugsministeriums prognose fra marts 2022, for perioden 2021/22, 20 mio. tons hvede, 27 mio. tons majs og 6 mio. tons byg. Landet er verdens største producent af solsikkefrø og en af verdens syv største producenter af kartofler, tørrede ærter, gulerødder, agurker, græskar, kål, raps, sukkerroer osv. Med de rette internationale ordninger kunne det brødføde en del af Afrika.

For det sjette kræver alle disse projekter en enorm mængde støtte. Den økonomiske politik i Ukraine, der er dikteret af IMF, London og Wall Street, må ophæves fuldstændigt og omgående. Den har medført ødelæggelse, plyndring, sult og sygdom for det ukrainske folk fra 1991 til i dag.

Kreditbehovet for det ovenfor beskrevne program for Ukraines genopbygning vil med lethed beløbe sig til mellem en halv og en billion dollars. Det kan ikke opnås gennem IMF-City of Londons spekulative globale monetære kasino-system. Ukraine

bør anvende Glass/Steagall-loven for at sætte sit finansielle system under øjeblikkelig konkursreorganisering og oprette en Hamiltonisk nationalbank som erstatning for centralbanken for at udstede de nødvendige mængder af målrettede kreditter til den produktive del af økonomien.

Alle disse foranstaltninger vil blive gennemført, som vi skitserede i det indledende afsnit af dette dokument, inden for rammerne af et nyt globalt kreditsystem, som sammen med Bælte- og Vej-Initiativet vil skabe en revolution i global udvikling.

The following excerpt is taken from Lyndon LaRouche's January 12, 2004 essay, "On the Subject of Tariffs and Trade."

Now, the world's present, floating-exchange-rate monetary-financial system is hopelessly bankrupt. It must be placed into governments-controlled receivership for necessary forms of administration and reorganization. Virtually none of the leading banking institutions of western Europe and the Americas (among other cases) are not implicitly bankrupt presently. Therefore, the first, most immediate objective of intervention by sovereign governments must be stability of the normal functions of society; the second, short- to medium-term objective, must be an increase in productive employment to levels sufficient to bring current accounts of nations into balance; the third objective must be the negotiation of a nested array of long-term sets of protectionist treaty-agreements on credit, tariffs, and trade among a set of leading nations. The latter agreements should range from one to two generations: corresponding to capital cycles of from twenty-five to fifty years.

The possibility of a recovery from the condition presently bequeathed to us by the combination of the floating-exchange-rate IMF system and the wildly aberrant behavior of central banking systems of nations, depends upon a massive supplement of long-term credit for capital formation, with initial

emphasis on capital formation in basic economic infrastructure. To sustain such a program of expansion over two generations, as we must, requires a system in which fundamental borrowing costs must be no higher than between 1-2% simple-interest rates. This can be achieved only under conditions defined by a fixed-exchange-rate monetary-financial system. Therefore, this means a 'gold reserve system,' but not a revival of a British-style (or looney Ezra Pound's) 'honest money' sort of gold standard system. This also means a system of long-term trade and tariff agreements among nations, to an effect consistent with such goals as long-term growth of capital formation.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttet i Danmark annoncerer sin videokonference den 9. april ved DEO's online Ukraine-debatmøde

KØBENHAVN, 29. marts – I dag afholdt DEO (Demokrati i Europa Oplysningsforbundet), en online briefing "Ukraine og den nye virkelighed i EU". Der var 90 online-deltagere, og mødet vil blive arkiveret.

Under diskussionen stillede et medlem af Schiller Instituttet det sidste spørgsmål, som bl.a. omfattede en annoncering af Schiller Instituttets kommende videokonference.

Spørgsmålet gik på, at der ud over krigen mellem Rusland og Ukraine er fare for optrapning til endog atomkrig. "Der er sket et skred væk fra ingen første brug af atomvåben, og USA og Rusland taler nu om, under hvilke omstændigheder atomvåben kunne anvendes. Vi må lave en plan for, hvordan vi kan undgå fremtidige krige.

Schiller Instituttet har foreslået en international konference for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer med den Westfalske Fred som model. Vi afholder en videokonference om dette den 9. april kl. 15 eller senere. Hvad mener I om dette?"

Chefanalytiker i DEO Rasmus Nørlem Sørensen sagde, at han ville forsøge at svare på, hvordan man kan forhindre en atomkrig i den korte tid, der er tilbage. Han sagde, at siden Trump er nedrustning brudt sammen. Der er stadig NATO-diskussioner om konflikter, hvor atomvåben kan bruges som en sidste udvej. Russerne har nedjusteret, hvornår de er parate til at bruge atomvåben, men har sagt at de kun ville bruge atomvåben, hvis den russiske stat bliver truet. Kina har atomvåben som et valg i deres konfliktspor.

For at undgå atomkrig vil det kræve en ny international ramme, som SI-repræsentanten sagde, med nedrustning og forudsigelighed med hensyn til røde linjer. Et stort problem er, at der ikke er nogen kanaler åbne til Rusland lige nu.

Link til mødet: https://www.youtube.com/watch?v=6gfkhufo_bM

Spørgsmål ved 54:20

Tænketaenken RAND, skitserede USA's krigspolitik mod Rusland i 2019

Den 28. marts (EIRNS) – I 2019 offentliggjorde RAND Corporation en 354 sider lang rapport med titlen “Extending Russia: Competing from Advantageous Ground”. Det er et manuskript til en politik for geopolitisk konfrontation mod Rusland, der har til formål at svække og underminere Rusland som stat.

EIR rapporterede dengang, at resuméet af rapporten fra RAND afslørede det hele: “Som USA's nationale forsvarsstrategi har anerkendt, er USA i øjeblikket låst fast i en stormagts konkurrencesituation med Rusland. Denne rapport har til formål at definere områder, hvor USA kan konkurrere til sin egen fordel. Den undersøger Ruslands sårbarheder og bekymringer; den analyserer potentielle politiske muligheder for at udnytte dem; og vurderer de dermed forbundne fordele, omkostninger og risici, samt sandsynligheden for en vellykket gennemførelse.” (https://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/research_reports/RR3000/RR3063/RAND_RR3063.pdf)

Mange af de skridt i retning af konfrontation, som foreslås i rapporten, er siden blevet gennemført af USA, som Rick Sterling, en undersøgende journalist fra San Francisco-området, viser i en artikel i Dissident Voice. “I stedet for at ‘forsøge at holde sig på forkant’ eller forsøge at forbedre USA indenrigspolitisk eller med hensyn til de internationale relationer, er der lagt vægt på bestræbelser og handlinger, for at underminere den udpegede modstander Rusland”, skriver Sterling. Rapporten, fortsætter han, “konstaterer, at Rusland har ‘dybtliggende’ bekymringer for vestlig indblanding og potentielle militære angreb. Disse bekymringer anses for at være en sårbarhed, der kan udnyttes. Der nævnes ikke noget om

årsagen til de russiske bekymringer: De er blevet invaderet flere gange og havde 27 millioner døde under Anden Verdenskrig.”

Sterling bemærker, at blandt de provokationer, der foreslås i rapporten, er følgende:

- “- Repositionering af bombefly inden for umiddelbar angrebsafstand af vigtige russiske strategiske mål”
- “- Udstationering af yderligere taktiske atomvåben til lokationer i Europa og Asien”
- “- Forøgelse af USA’s og allierede flådestyrkers stilling og tilstedeværelse i Ruslands operative områder (Sortehavet)”
- “- Afholdelse af NATO-krigsøvelser ved Ruslands grænser”
- “- Ophævelse af INF-traktaten (Intermediate Nuclear Forces).”

“Disse og mange andre provokationer, som Rand foreslår, er faktisk blevet gennemført,” skriver Sterling. “For eksempel gennemførte NATO massive kampøvelser med titlen ‘Defender 2021’ lige op ad Ruslands grænse. NATO er begyndt at ‘patroljere’ i Sortehavet og foretage provokerende indtrængen i Krim-farvande. USA har trukket sig ud af INF-traktaten.”

Hvad RAND-rapporten gør, forklarer han senere, er at vurdere omkostninger og fordele ved forskellige amerikanske handlinger. “Det betragtes som en ‘fordel’, hvis øget amerikansk bistand til Ukraine resulterer i tab af russisk blod og ressourcer. I forbindelse med spekulationer om muligheden for russisk troppetilstedeværelse i Ukraine antyder rapporten, at det kunne blive ‘ganske kontroversielt i hjemlandet, ligesom det var tilfældet, da Sovjet invaderede Afghanistan’.”

Fred, på den anden side, påpeger Sterling, betragtes som “ufordelagtigt”. “En fredsaftale, der garanterede grundlæggende rettigheder for alle ukrainere og statslig

neutralitet i rivaliseringen mellem stormagter, ville være fordelagtigt for de fleste ukrainere,” skriver han. “Det er kun det amerikanske udenrigspolitiske establishment, herunder det amerikanske militær- medie- industrielle kompleks, og ukrainske ultranationalister, der ville være ” ugunstigt stillet”.”

(<https://dissidentvoice.org/2022/03/rand-report-prescribed-us-provocations-against-russia-and-predicted-russia-might-retaliate-in-ukraine/>)

Det Britiske Imperiums politik over for Rusland {Er} Regimeskift

Den 28. marts (EIRNS)–Glenn Greenwald, angiver i en artikel, der blev offentliggjort i går, “Bidens uforsvarlige ord understreger farerne ved USA’s brug af Ukraine som en stedfortræderkrig,” at han ikke køber de tilbagekaldelser, som embedsmænd fra Bidens administration har udsendt om, at USA ikke har en politik for regimeskift over for Rusland.

Han citerer bl.a. den britiske imperialist Niall Ferguson, som skrev i Bloomberg News i sidste uge: “Jeg konkluderer, at USA har til hensigt at holde denne krig i gang... Jeg har beviser fra andre kilder, der bekræfter dette. ‘Det eneste slutspil nu’, hørte man en højtstående embedsmand fra administrationen sige ved et privat arrangement tidligere på måneden, ‘er Putin-regimets ophør’.... Jeg kan forstå, at højtstående britiske personer taler i lignende vendinger. Man mener, at “Storbritanniens mulighed nr. 1 er, at konflikten udvides og dermed forbløder Putin”. Igen og igen hører jeg sådanne

vendinger. Det er med til at forklare den manglende diplomatiske indsats fra USA's side for at sikre en våbenhvile. Det kan også forklare præsident Joe Bidens villighed til at kalde Putin for en krigsforbryder." (<https://www.bloomberg.com/opinion/articles/2022-03-22/niall-ferguson-putin-and-biden-misunderstand-history-in-ukraine-war>)

Atlantic Council CEO, Fred Kempe, videreførte denne tankegang fra Putin til Kinas Xi Jinping. Kempe roste i et indlæg i CNBC den 27. marts Biden's "fejl" i Polen. "Der er ingen tvivl om, at præsident Xi må begynde at overveje konsekvenserne af Putins ruin," skriver Kempe. "I den måske mest betydningsfulde tale i sin lange politiske karriere, afveg USA's præsident Joe Biden i Polen fra sin forberedte tekst ved at antyde, hvilken pris Putin bør betale for sin uberettigede, uprovokerede og kriminelle krig mod Ukraines civile. 'For Guds skyld', sagde Biden, 'denne mand kan ikke forblive ved magten'."

Disse udtalelser fra Ferguson og Kempe påviser således, at balladen om Bidens "fejl" blot er en skinmanøvre. (<https://www.atlanticcouncil.org/content-series/inflection-points/by-doubling-down-on-putin-xi-is-gambling-his-own-power/>)

Kina fremmer paradigme for udvikling i Centralasien; NATO-blok beordrer yderligere sanktioner og mere krig

Den 24. marts 2021 (EIRNS) – Tidligt i dag i Kabul aflagde Kinas udenrigsminister, Wang Yi, et overraskende besøg for at mødes med Taliban-regeringsledere og diskutere Bælte- og Vej-

Initiativet, navnlig forbindelsen mellem Afghanistan og CPEC (China Pakistan Economic Corridor). I næste uge vil Beijing være vært for Afghanistan og dets nabolande på et tredje regionalt møde om fremme af mulighederne for at skabe forbindelser, med henblik på stabilitet i Afghanistan og udvikling i hele Centralasien. Det indebærer en økonomisk aktivitet til gensidig fordel for alle nationer, hvilket er det princip, der nu er et desperat behov for på verdensplan.

I modsætning hertil mødtes adskillige af statslederne fra de store vestlige nationer i dag personligt i Bruxelles på en række af tre hastemøder – NATO med 30 nationer, landene i G7 og EU med 27 nationer – og fremkom udelukkende med tilsagn om mere oprustning i Østeuropa, flere beskyldninger mod Rusland, trusler mod Kina om at afstå fra at alliere sig med Rusland samt vrangforestillinger om den europæiske økonomi og verdensøkonomien.

“Hvad foregår der i deres hoveder?” var reaktionen fra Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, i dag, da hun indledte den ugentlige webcast. Hun henviste specifikt til den farligste af alle de vrangforestillinger, der indgik i dagens mislykkede krisemøder, nemlig at en atomkrig nu er på dagsordenen som en mulig “eventualitet” ifølge topledere i Vesten.

At stoppe dette og gøre plads til en ny verdensarkitektur for sikkerhed og udvikling er fokus for Schiller Instituttets internationale konference den 9. april, ligeledes en global underskriftsindsamling.

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/convoke_an_international_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations]

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/for_a_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations]

Selv uden atomar udslettelse er der risiko for, at vi vil blive ramt af hungersnød i verden, hvis vi lader de fremprovokerede stridigheder og det økonomiske sammenbrud udvikle sig til mere kaos og lidelse. Allerede før pandemien manglede mere end 800 millioner mennesker i 2019 tilstrækkelig ernæring, og 125 millioner af dem var i ekstreme sultfaser. Siden da, med hyperinflationen og nu konsekvenserne af den fremprovokerede Ukraine-krise og sanktioner, er fødevarekrisen og forstyrrelser i landbruget blevet forværret til den realistiske udsigt til en milliard mennesker, der lider af mangel på fødevarer, og 400 millioner i ekstrem nød.

Denne katastrofe er udelukkende en menneskeskabt katastrofe, og mange nationer er parate til at sætte sig op imod den afpresning og tyrannisering, som tvang dem til at følge de aksiomer, der i første omgang forårsagede det økonomiske sammenbrud. Hvem ønsker at lade sit folk sulte for "friheden" i NATO's "regelbaserede" verdensorden?

I dag fandt der en afstemning sted i FN's Generalforsamling om støtte til humanitær bistand i Ukraine, men især om at fordømme Rusland. Endnu en gang, som det skete den 2. marts i en afstemning i FN's Generalforsamling, undlod et betydeligt antal nationer at stemme – 38 denne gang (35 den 2. marts) – i stedet for at indordne sig under det globale NATO's kommandoer.

Den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov sagde i går i en tale til Moskvas Center for internationalt Diplomati, hvor han kommenterede de hidtil usete sanktioner mod Rusland og NATO's deployering: "Det handler om at fjerne forhindringen i form af Rusland på vejen til opbygningen af en unipolær verden.... Det handler ikke om Ukraine, det handler om en verdensorden, hvor USA ønsker at være den eneste suveræne og dominerende..."

Mobilisér for Schiller Instituttets underskriftsindsamling og konference for at skabe en ny verdensorden for fred og udvikling for alle.

Briterne indkalder Biden til Europa for at erklære: Atomkrig er ikke længere utænkeligt; det er en “potentiell hændelse”

Den 23. marts (EIRNS) – I dag er det 39 år siden præsident Ronald Reagan i 1983 annoncerede det historiske Strategic Defense Initiative (SDI), politikken for et fælles amerikansk-sovjetisk samarbejde om forsvarssystemer til ballistiske missiler baseret på “nye fysiske principper”, som Lyndon LaRouche udformede og derefter drøftede med sovjetiske repræsentanter gennem samtaler i bagkanaler, der blev sanktioneret af Reagans Hvide Hus. Det var næsten lykkedes med denne politik at få en ny international sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur indført, som en gang for alle ville have sat en stopper for britisk geopolitik og britisk spekulation og plyndring.

Ironisk nok er det på årsdagen for SDI, at et fuldstændig vanvittigt Britisk Imperium er i færd med at drive konflikten mellem USA/UK/NATO og Rusland til det punkt, hvor der er atomar konfrontation – både på de militære og økonomiske fronter. På en briefing til journalister om præsident Joe Bidens rejse til Europa for at mødes med NATO og EU-ledere, som begynder den 24. marts, informerede USA’s nationale

sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan i går medierne om, at USA "i betragtning af skrækken for en potentiel anvendelse af atomvåben" omkring konflikten mellem Rusland og Ukraine, har USA "ikke ændret vores nukleare forholdsregler til dato", men at præsident Biden "vil rådføre sig med allierede og partnere om denne potentielle eventualitet".

Hvad skete der mon med den fælles erklæring, som præsident Biden og præsident Putin udsendte efter deres topmøde den 16. juni 2021, om at "atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes" – som en hyldest til en aftale fra 1985 mellem USA's tidligere præsident Ronald Reagan og Sovjetunionens præsident Mikhail Gorbatsjov? Eller de identiske erklæringer, der hovedsageligt er tilrettelagt af russiske diplomater, og som blev vedtaget på topmødet mellem Putin og Xi Jinping den 28. juni 2021 og den 3. januar 2022 af FN's P-5-atomvåbenmagter?

Udenrigsminister Tony Blinken har yderligere låst sig fast på kollisionskurs med Rusland ved i dag, på tærsklen til Bidens afrejse, at bekendtgøre, at "på baggrund af de oplysninger, der er tilgængelige på nuværende tidspunkt, vurderer den amerikanske regering, at medlemmer af Ruslands styrker har begået krigsforbrydelser i Ukraine." Han tilføjede med en truende bemærkning, at "Vi er forpligtet til at kræve ansvarlighed ved hjælp af alle tilgængelige værktøjer, herunder strafferetlig forfølgelse."

Den økonomiske og finansielle krigsførelse, som London og Wall Street har udløst mod Rusland, er ikke mindre truende for menneskehedens fortsatte eksistens end deres atomare, grænsesøgende krigsførelse. De har indledt en politik, hvor de ved hjælp af uendelige "sanktioner" forsøger at afkoble verdensøkonomien radikalt i to bittert modsætningsfyldte blokke – en militariseret NATO-dollar blok og Bælte og Vej-blokken – som begge er ved at blive kastet ud i et inferno af økonomisk sammenbrud og affolkning.

Rusland vil imidlertid forsvare sig mod den planlagte

udslettelse – både på de militære og økonomiske fronter. I løbet af de sidste tre uger har præsident Putin flyttet Rusland over på et krigsøkonomisk udgangspunkt, idet han aggressivt har forsvaret den indenlandske produktionskapacitet og anvendt beskyttelsesforanstaltninger, såsom valutakontrol, for at afværge ekstern finansiel krigsførelse. I dag meddelte Putin, at Rusland kun vil acceptere betalinger fra eksporteret naturgas til "uvenlige stater" (dvs. dem, der deltager i sanktionerne) i rubler og ikke i dollars. Dette vil yderligere afskærme Rusland fra spekulative dollar angreb på dets banksystem og skabe en alvorlig forvirring for Tyskland og andre europæiske lande, som er dybt afhængige af importeret russisk naturgas, olie, hvede og andre produkter.

Imidlertid er der en vej tilbage fra afgrunden for menneskeheden, selv på dette sene tidspunkt. På Schiller Instituttets konference den 9. april, hvor der opfordres til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, vil vi i detaljer beskrive den nødvendige politiske strategi, til at vende dette tilsyneladende uafvendelige styrtdyk mod helvede.

Denne strategi følger den samme grundlæggende tilgang, som Lyndon LaRouche anvendte i forbindelse med sit SDI-projekt fra 1983, og som LaRouche gentog i en artikel, der blev offentliggjort i EIR's nummer af 19. juli 1996, "SDI: The Technical Side of 'Grand Strategy'" https://larouchepub.com/eiw/public/1996/eirv23n29-19960719/eirv23n29-19960719_040-sdi_the_technical_side_of_grand-lar.pdf.

I dette dokument udtalte LaRouche: "Begge supermagter, og andre, havde desperat brug for en stimulans til teknologidrevet vækst, svarende til den økonomiske effekt af Kennedys " kriseprogram " for den bemandede månelanding. Samarbejde om udvikling af de teknologier, der er nødvendige for et strategisk forsvar mod ballistiske missiler, ville give alle deltagende økonomier den nødvendige teknologiske stimulans, hvis man samtidig indfører en politik, der fremmer

“afsmittende virkninger” på den civile økonomi.

“For at skifte fra et fjendtligt forhold til et samarbejdsforhold i de tilfælde, hvor der tidligere har været en langvarig, dybt forankret fjendtlighed, må der skabes et stærkt incitament af vedvarende velvillighed. Udadtil lægger effektive incitamentter til sådanne formål, vægt på fysisk-økonomiske fordele (til forskel fra relativt flygtige, finansielle fordele). De fysisk-økonomiske fordele er vigtige, men materialisterne og empirikerne overvurderer i høj grad sådanne “incitamentter” som sådan. Det væsentlige er ikke den materielle belønning som sådan; det væsentlige er aktiveringen af agape; den offentlige legitimering af en nødvendig materiel gevinst med aktiveringen af de kognitive processer, som videnskabelige og teknologiske fremskridt absolut afhænger af, er nøglen til at opnå den ønskede strategiske effekt...”

“Forudsætningen for eksistensen af den moderne form for en perfekt suveræn, konstitutionel, nationalstatslig republik, er opfattelsen af mennesket som et kognitivt væsen, ikke som faste sæt af biologiske sociale egenskaber. Det er i den udstrækning, vi kræver, at alle blandt samfundets medlemmer skal fungere med hovedvægt på udvikling og brug af de kognitive potentialer, som adskiller det menneskelige individ fra dyrene, at vi opfordrer det potentielle herredømme, som republikken har i forhold til enhver anden samfundsform, i forhold til ethvert oligarkisk samfund, til at komme i anvendelse. Det forstod Niccolò Machiavelli, og hele historien siden da, har på en eller anden måde bekræftet dette princip...”

“For at genvinde vores nationale suverænitet og skabe den sikkerhed, vi har brug for, må vores nation genvinde sin sjæl. Ellers er vi fortabte, og de fleste af de nulevende familier på denne planet ligeså. Et effektivt strategisk forsvar skal først og fremmest forstås som en økonomisk, kulturel og moralsk opgave. Hvilke vildfarelser er vi villige til at opgive for at sikre vores nation, for måske at redde vores sjæle?”

NATO og EU er ved at "selv-sanktionere" et økonomisk sammenbrud

Den 21. marts (EIRNS)-Støttet af mange tusinder verden over, vil Schiller Instituttets opfordring til en konference for at designe en ny strategisk og økonomisk udviklingsarkitektur mod denne krise, sætte instituttet i stand til at organisere en international konference den 9. april på det fornødne niveau. Den alvorlige krise, åbner for første gang i årtier, øjnene hos mange mennesker i verden for principperne i Lyndon LaRouches "Fire økonomiske love" og hans design for et nyt Bretton Woods-kreditsystem; det er den eneste vej tilbage til varig fred gennem økonomisk udvikling af alle nationer.

NATO-landenes uhørte monstrøse økonomiske sanktioner og finansielle konfiskationer, tvinger forsætligt verden mod to blokke; medierne i de nævnte lande, fremstiller Rusland som værende økonomisk, permanent tilintetgjort, uden at Kina og Indien er i stand til at hjælpe det tilstrækkeligt. De hævder, at de eurasiske udviklingskorridorer i Bælte- og Vej-Initiativet er blevet undermineret.

Men det voksende antal tænkende mennesker, der har lært eller fulgt Lyndon LaRouches økonomiske principper, ved, at denne fjernelse fra dollar-euro-finansieringen kan katalysere et nyt kreditsystem baseret på guldreserver. Det vil, hvis det opstår, være centreret i disse eurasiske magter, men åbent for USA og Europa, ligesom Bælte- og Vej udviklingsprojekterne har været det. Det kunne anvende disse magters store produktive kræfter, som NATO-landene nu forsøger at " afskærme" og ødelægge med sanktioner, til at lede et globalt økonomisk

opsving. Fra denne frygtelige krig kunne der komme en fred, der er rodfæstet i de fremtidige fordele, som denne kredit- og valuta aftale, der vil bringe alle nationer økonomisk udvikling. Dette er formålet med Schiller Instituttets underskriftindsamling og konference.

En artikel fra i dag i "Markets Insider's Oil & Commodities News", rapporterer at den russiske olieeksport er faldet med ca. 1 mio. tønder pr. dag siden slutningen af februar, på grund af et større fald i eksporten til Europa på ca. 1,5 mio. tønder pr. dag. Det betyder, at omkring en tredjedel af den europæiske import fra Rusland er stoppet; situationen med Europas naturgas import er tilsvarende. "Oil & Commodities News" citerer en "ledende råvarestrateg" fra Morgan Stanley for, at selv om olieeksport fra Rusland formelt set ikke er omfattet af NATO-landenes økonomiske krigssanktioner, så "selv-sanktionerer" et stort antal europæiske virksomheder og afstår fra at købe olie eller naturgas fra Rusland – da USA har udstedt et forbud mod det.

Denne ekspert forudser, at prisen pr. tønde olie vil forblive på 120 \$ "eller den kan øges" i 12-18 måneder. Knap en måned med olie, gas, metaller, gødning og fødevarer, der er steget i pris, oven i den galopperende inflation, der var i gang forinden, har været tilstrækkeligt til at sænke transporten, presse landbrugets udbytter ned, udløse strejker, trække al likviditet ud af råvaremarkederne og udløse mangelsituationer af alle slags. Bloomberg News bragte overskriften den 18. marts: "Verdens største råvaremarkeder er begyndt at bryde sammen".

Der findes endda en makaber Wall Street-eufemisme for denne dybe sparepolitik: "ødelæggelse af efterspørgsel". Men det er millioner af menneskers arbejdsliv i Europa, USA og mange udviklingslande, der bliver ødelagt.

Et typisk eksempel: Det Internationale Energiagentur (IEA) udsendte et skøn den 18. marts, at olie markederne ville falde

med 3 millioner tønder pr. dag i 2022, efter at de allerede har reduceret deres produktion med 9 millioner tønder pr. dag i de sidste to år. Men sammen med denne vurdering kom IEA's liste over anbefalede nedskæringer i bilkørsel, opvarmning, flyvning, fortæring osv., som angiveligt kunne "spare" lige præcis 3 millioner tønder pr. dag året rundt, overvejende i USA og Europa. Denne dybe nedskæring – "selv-sanktionering" – er netop det, der hele tiden var hensigten med den grønne New Deal. Wall Street og City of Londons Great Reset /store nulstilling – har altid anset det for nødvendigt at "knuse" modstandernationerne Rusland og Kina for at gennemtvinge denne nedskæringspolitik.

Det utilsigtede resultat kan blive, at de store eurasiske nationer, uanset de er blevet sat tilbage af krigen og NATO-landenes altomfattende finansielle krigsførelse, bliver enige om et nyt penge- og kreditsystem og restitueres markant – mens de transatlantiske nationers økonomier kolliderer i hyperinflation og et finansielt krak, samtidig med at deres militærbudgetter vokser i vejret!

At undgå dette, er ligeledes opgaven for Schiller Instituttets unikke internationale andragende og dets kommende konference, som anviser en ny strategisk og økonomisk arkitektur til gavn for alle nationers strategiske interesser og økonomiske udvikling.

Indsat billede: Pexels

Kan City of London og Wall

Street vinde den økonomiske verdenskrig, som de har startet?

Den 16. marts (EIRNS)-Lyndon LaRouche udtalte engang: Mine fjender kan ikke besejre mig, fordi jeg aldrig holder op med at kæmpe. Det er tilrådeligt at overveje spørgsmålet i ovenstående overskrift ud fra dette centrale synspunkt.

I løbet af de sidste 24-48 timer forsøgte briterne at optrappe deres verdenskrig på både den økonomiske og den militære front. Den 16. marts var dagen, hvor en rentebetaling på 117 millioner dollars, på udenlandsk ejede russiske statsobligationer forfaldt – den første af disse betalinger, siden USA og NATO indførte ekstreme sanktioner mod Rusland, herunder tyveri (“indefrysning”) af omkring 300 milliarder dollars i russiske aktiver i amerikanske banker. Den russiske regering beordrede med al rimelighed, at rentebetalingen skulle ske i rubler, hvilket betød, at bolden nu lå hos USA for at frigøre nogle af de stjålne penge, så disse rubler kunne konverteres til dollars og andre hårde valutaer. I sidste ende blev disse aktiver ikke frigivet, og der indledes nu en 30-dages frist, hvorefter Rusland formodentlig vil blive erklæret i formel betalingsstandsning. Formålet hermed er at garantere, – som den blodtørstige London Guardian meddelte, - at “et fuldstændigt sammenbrud er næsten uundgåeligt” i Rusland.

Men det er ikke alle i det britiske etablissement, der er helt så fortrøstningsfulde med hensyn til deres fremgangsmåde. Nogle er bekymrede for, at deres krig mod Rusland kan forårsage et sammenbrud af hele det transatlantiske finanssystem. Andre blandt dem ser håndskriften på væggen mere klart, og de forstår, at dette sammenbrud er uundgåeligt, men de er desperate ved udsigten til, at deres system vil

kollapse, inden Rusland og Kina kan blive tvunget til underkastelse og overgivelse. Financial Times advarede sine læsere: "Gør dig ingen illusioner. Russerne vil ikke være de eneste, der kommer til at blive ramt af de russiske sanktioner. Verden bør huske Lehman, og forberede sig på et globalt finansielt og økonomisk chok."

R.T. rapporterede også, at de brændte jords sanktioner allerede var ved at forstyrre de vigtige Bælte- og- Vej jernbaneruter mellem Kina og Europa – et centralt britisk mål – men at dette også har en uoprettelig effekt på selve Vesten og kan udløse "et jordskælv som aldrig før oplevet", hvorefter "den globale udveksling af varer og tjenesteydelser aldrig vil blive den samme igen".

På den politisk-militære front talte Ukraines præsident Volodymyr Zelensky til en fælles samling i den amerikanske Kongres – efter at have gjort det tilsvarende med det britiske Underhus den 8. marts og det canadiske Parlament den 15. marts – og han gjorde alt, hvad der stod i hans magt, for at få USA til at kaste sig hovedkulds ud i en direkte konfrontation med Rusland. Zelensky sagde, at han helst ønskede, at Ukraine fik lov til at blive medlem af NATO (og dermed blive beskyttet af NATO's artikel 5-klausul), men i mangel heraf, opfordrede han til oprettelsen af "en alliance af ansvarlige lande, der vil have styrke og evne til straks at stoppe konflikter og yde al nødvendig bistand inden for 24 timer" – med andre ord, NATO uden NATO. Han anmodede også USA om, at oprette en flyveforbudszone over Ukraine – "det ville udgøre en krigshandling mod Rusland", advarede EU's øverste general, Claudio Graziano – men hvis det ikke lykkedes, krævede han en stor stigning i avanceret militær bistand fra Vesten.

Kort efter at Zelensky havde afsluttet sin tale, gav præsident Biden tilsagn om at forpligte sig, ved at annoncere en ny hjælpepakke på 800 millioner dollars til Ukraine.

Efterhånden som farerne eskalerer på alle fronter, hæves flere

og flere stemmer rundt om i verden i et forsøg på at stoppe dommedagsuret, før det slår midnat. Mange er velmenende og indsigtsfulde og er med til at mobilisere politiske kræfter til denne opgave. Men ingen af dem tager fat på den underliggende årsag til krisen – sammenbruddet af hele det transatlantiske system – og slet ikke på en programmæssig økonomisk-politisk løsning. Det er en kendsgerning, at fred kun kan opnås ved en gennemgribende omstrukturering af det globale økonomiske system, og det er ligeledes en kendsgerning, at det omfattende værk, som Lyndon LaRouche har udarbejdet om dette emne, er den eneste tilgængelige løsning.

Alle disse stemmer og tusindvis af andre, bør tilslutte sig Schiller Instituttets opfordring til en konference om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på LaRouches fire love for varig økonomisk overlevelse.

Udvalgt billede: Karolina Grabowska, Pexels

Nu er det tid til LaRouches planer for en ny økonomisk arkitektur

Den 13. marts (EIRNS) – Udviklingen i 2022 til dato har gjort det helt klart, at Lyndon LaRouches forudsigelser gennem det sidste halve århundrede om det uundgåelige sammenbrud af det finansielle system med flydende valutakurser efter Bretton Woods var overvældende præcise. Verdens produktion af fysiske økonomiske nødvendigheder er styrtdykket; hyperinflation af finansielle enheder, har udløst kraftigt stigende priser på forbrugs- og produktionsvarer, hvilket har gjort dem utilgængelige for de fleste; handelskrig under dække af

sanktioner er brudt ud på verdensplan; og pandemier af hedengangne og nye sygdomme har allerede taget livet, direkte og indirekte, af mellem 6 og 18 millioner mennesker.

De politiske ledere og massemedierne i Vesten giver Vladimir Putin skylden for alt dette – og mere til. Men den egentlige, underliggende årsag er det årtier lange styrtdyk i menneskehedens potentielle relative befolkningstæthed, som helhed, som en konsekvens af den nedskæringspolitik, som City of London og Wall Street har dikteret. Den mekanisme, hvormed denne politik i dag føres til sin fuldbyrkelse, er en radikal afkobling af verdensøkonomien i to blokke – en militariseret NATO- $\$$ -blok og Bælte- og Vej-blokken – der begge forventes at blive tvunget ud i et inferno af affolkning og krig.

Det er nu på tide, at Lyndon LaRouches målrettede løsning på denne krise også bliver indlysende klar, og at der handles derefter, over hele jorden, mens der stadig er tid til det. I modsætning til Londons malthusianske afkobling af verdens fysiske økonomi, skal verdens nationer i stedet samles om et program for økonomisk vækst og sikkerhed for alle og enhver...

Vi fremsætter forslaget med følgende uddrag fra Lyndon LaRouches essay af 12. januar 2004, "On the Subject of Tariffs and Trade", og tilbyder det, som en rettesnor for den bredest mulige internationale diskussion, som opfølgning på Schiller Instituttets opfordring til en kommende konference om en ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling:

"I dag er verdens nuværende finansielle system med flydende valutakurser håbløst bankerot. Det må sættes under regeringskontrolleret konkursbehandling, med henblik på de nødvendige former for administration og reorganisering. Stort set alle de førende pengeinstitutter i Vesteuropa og Amerika (blandt andre tilfælde) er implicit konkurs i øjeblikket. Derfor må det første og mest umiddelbare mål for suveræne regeringers indgriben være stabilitet i samfundets regulære funktioner; det andet mål på kort til mellemlangt sigt må være

en stigning i den produktive beskæftigelse til et niveau, der er tilstrækkeligt til at bringe nationernes løbende regnskaber i balance; det tredje mål må være forhandling af en række langsigtede beskyttende overenskomster om kredit, told og handel mellem en række førende nationer. Sidstnævnte aftaler bør strække sig over en til to generationer, hvilket svarer til kapitaldannelser på 25-50 år.

“Muligheden for en genopretning fra den tilstand, som vi i øjeblikket er blevet overdraget, af kombinationen af IMF-systemet med flydende valutakurser og den vildt afvigende adfærd i nationernes centralbanksystemer, afhænger af et massivt supplement af langsigtet kredit til kapitalopbygning, med indledende vægt på skabelse af kapital i den grundlæggende økonomiske infrastruktur. For at opretholde et sådant udviklingsprogram over to generationer, som er nødvendigt, kræves der et system, hvor de grundlæggende låneomkostninger ikke må være højere end 1-2% i simpel rente. Dette kan kun opnås under betingelser, der er defineret af et valuta-finanssystem med faste valutakurser. Det betyder derfor et “guld-reservebaseret system”, men ikke en tilbagevenden til et guldbaseret system i stil med det britiske (eller den skøre Ezra Pounds) “ærlige penge”-system. Det betyder også et system af langsigtede handels- og toldaftaler mellem nationer, med en virkning der er i overensstemmelse med målsætninger om langsigtet vækst i kapitaldannelsen.”

Se artiklen

Udvalgt billede: Karolina Grabowska

“Vi må sætte en stopper for den selvdestruktive selvmordspagt”

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 10. marts 2022

Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche, kom med en kraftig appel til alle borgere om at gøre fælles sag med hende for at samle tilslutning til en konference, for at etablere en ny strategisk arkitektur, inden de vanvittige krigshøge i det transatlantiske område roder sig ud i en atomkrig.

Hun beskrev den nuværende situation som “forfærdelig ... ude af kontrol”, og fastslog at den totale kontrol med medierne har gjort det muligt for regeringerne at sætte økonomierne i en krigstilstand, hvilket truer med at udløse massedød som følge af hungersnød. Den nuværende sanktionsordning mod Afghanistan truer fem millioner børn nu, sagde hun. I stedet for at tage stilling til dette er USA og NATO-magterne i gang med at dæmonisere Putin og knuse Rusland.

Jeg opfordrer jer til at slutte jer til os, sagde hun, for at indkalde til en konference “i ånden fra den Westfalske Fred (1648)” for at skabe en sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til alle nationers og folkeslags behov. Centralt i hendes forslag er at acceptere tilbuddet fra den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, som opfordrede til en integration af USA og Europa med Bælte- og Vej-Initiativet.

Den oprindelige Vestfalske Fred omfattede en global finansiel omlægning

PARIS, den 9. marts (EIRNS) – Enhver opmærksom læser af teksterne til Westfalens fredstraktater vil opdage, at dens dybe filosofiske forpligtelse til at favorisere “den andens fordel” som ens egen fordel også omsættes til konkrete handlinger, der lægger grunden til en ny international finansiel og økonomisk struktur. (https://avalon.law.yale.edu/17th_century/westphal.asp)

Artikel 1 angiver den centrale filosofi: “At der skal være en kristen og universel fred og et evigt, sandt og oprigtigt venskab mellem (liste over alle parter, der opgiver at kæmpe)” og “at denne fred og dette venskab skal overholdes og fremmes med en sådan oprigtighed og iver, at hver part skal bestræbe sig på at skaffe den anden part fordel, ære og gavn; at de således fra alle sider, kan se denne fred og dette venskab i Romerriget og Kongeriget Frankrig blomstre, ved at opretholde et godt og trofast naboskab.”

Artikel 2 skitserer derefter den særlige “nulstilling”, som vi har et presserende behov for i dag: “Der skal på den ene side og den anden side, være en evig glemsel, amnesti eller eftergivelse af alt, hvad der er blevet begået siden disse stridigheder begyndte, på hvilket sted eller på hvilken måde fjendtlighederne er blevet udøvet, på en sådan vis, at ingen af dem under noget som helst påskud skal udøve fjendtlige handlinger, nære fjendskab eller forårsage nogen problemer for hinanden; . ... alt, hvad der er sket på den ene og den anden side, såvel før som under krigen, i ord, skrifter og uhyrlige

handlinger, i vold, fjendtligheder, skader og udgifter, uden nogen respekt for personer eller ting, skal helt og holdent afskaffes på en sådan måde, at alt, hvad der kan kræves af eller påberåbes af hinanden på den måde, skal begraves i evig glemsel.”

Da samtlige aktørere i årtier havde slagtet hinanden for at betale deres gæld i form af imperial bytte til bankfolk, der låner ud til alle sider for at holde krigen i gang, omfatter sætningen kategorien “Udgifter”, der skal “begraves i evig glemsel”.

Derefter følger traktaten, som tager mange særlige krav op, og før afvikling af territoriale krav koncentrerer sig om at tage fat på den finansielle ruin, som alle var på vej ned i. Misligholdt og ulovlig gæld og finansielle fordringer, der udtrykkeligt er identificeret som potentielle årsager, der kan give næring til den evige krigsdynamik, bliver sorteret og afviklet, hovedsagelig ved gældseftergivelse (artikel 13 og 35, 37, 38 og 39) eller ved forhandlet omlægning (artikel 48). Artikel 40 præciserer udtrykkeligt, at ærlige lån, der er ydet under krigen “med en god hensigt, som bidrag, for at forhindre større ondskab hos bidragyderne, ikke er omfattet af denne artikel” (og derfor skal indfries).

En artikel om freden i Vestfalien vil blive bragt i næste nummer af Executive Intelligence Review, som vi vil offentliggøre på vores hjemmeside.

Helga Zepp-LaRouche opfordrer

indtrængende til en konference om en ny sikkerhedsarkitektur på Kinas CGTN's udsendelse "Dialog"

Den 7. marts (EIRNS)-Helga Zepp-LaRouche var en af tre gæster i et panel på CGTN's udsendelse Dialog i dag, hvor hun kommenterede den kinesiske udenrigsminister Wang Yis årlige pressekonference, som varede mindst 90 minutter. De andre gæster var Peter Kuznick fra American University og professor Victor Gao Zhikai fra Soochow University; værtinde var Li Quiyuan. Diskussionen fokuserede på Kinas rolle med hensyn til at skabe fred, især i konflikten mellem Rusland og Ukraine, men vigtigst af alt for verden som helhed.

Her er udvekslingerne mellem fru Li og fru Zepp-LaRouche.

CGTN: Og fru LaRouche, lad mig høre din holdning til dette: Hvilke centrale budskaber fik du ud af udenrigsminister Wangs pressekonference?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg var faktisk meget tilfreds med tonen, fordi det var som en tilbagevenden til fornuften. Det står i skarp kontrast til stemningen i de europæiske og amerikanske medier og den førte politik i de seneste dage. Fokuseringen på at løse problemer gennem diplomati, på at opretholde principperne i FN-pagten og på at have en overordnet holdning til problemløsning gennem samarbejde, var et tiltrængt frisk pust. Og jeg er meget, meget opmuntret, fordi Kina faktisk indtager en ledende rolle i verden lige nu, hvilket der er hårdt brug for.

CGTN: Udenrigsministeren sagde, og jeg citerer hans ord: "Kina

vil gerne arbejde sammen med det internationale samfund for at fremme forhandlingerne, når det er nødvendigt", selv om han ikke specifikt sagde på hvilken måde. Men Kina understregede vigtigheden af at holde dialogen helt åben fremover.

Et andet spørgsmål, som blev rejst af journalister på pressekonferencen, er, om denne konflikt eller denne krise i Ukraine vil påvirke relationerne mellem Kina og EU. Så fru Zepp-LaRouche, lad mig høre din holdning til dette? Der er en vis bekymring for, at denne konflikt vil påvirke forholdet mellem Kina og EU. Udenrigsministeren sagde, at dialog og samarbejde mellem Kina og Europa er baseret på gensidig respekt og gensidig fordel, og det vil skabe mere stabilitet i den turbulente verdenssituation. Og han opfordrer også indtrængende EU til at udarbejde en uafhængig Kina-politik. Hvad mener du om denne kommentar?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg finder, at situationen er meget alvorlig, fordi f.eks. handelen mellem EU og Kina, som hidtil har været en søjle i verdensøkonomien, er truet af det, der sker mellem Ukraine og Rusland. Stemningen i Europa lige nu er ganske forfærdelig, og jeg kan kun tilslutte, at der bør findes nye løsninger, som udenrigsministeren giver håb om.

Jeg er af den overbevisning, at den kinesiske politiske model, den forenede fremtid for en fælles fremtid for menneskeheden, efter min mening er det, der er brug for lige nu, – professor Kuznick har ret, når han understreger, hvor vigtigt det er, at der er brug for noget helt andet. Hvis vi fortsætter geopolitikken som hidtil, er det et spørgsmål om tid, hvornår menneskeheden støder ind i muren, og det kan føre til en atomar udryddelse.

Modellen, der passer perfekt til det fælles samfund af den samlede menneskeheden, ville være at indkalde til en konference, en international konference, der skulle varetage de sikkerhedsmæssige interesser for hvert enkelt land på jorden. For man kan ikke have en fredsordning uden at tage hensyn til

alle landes interesser, og der findes en model i den europæiske historie, nemlig Westfalens Fred. Den Westfalske Fred afsluttede 150 års religionskrig, der kulminerede i Trediveårskrigen, og den var baseret på en erkendelse fra alle krigens parter om, at hvis krigen fortsatte, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde resultatet af den. Og det er i en vis forstand en parallel til den situation, vi står over for overfor i dag, for hvis det kommer til en atomkrig, vil der ikke være nogen vinder, der vil ikke engang være nogen tilbage til at kommentere resultatet.

Dette bør være en motivation for at indkalde til en ny konference om Den Westfalske Fred med det specifikke formål at udarbejde en international ny sikkerhedsarkitektur, som ville omfatte Rusland og Kina i perfekt overensstemmelse med præsident Xi Jinpings politik om menneskehedens skæbnefællesskab og den ene fremtid, som vi alle deler.

CGTN: Kina er vært for dette års BRICS-topmøde. APEC- og G20-møderne vil også blive afholdt i Asien i år. Udenrigsministeren sagde, at "Asiens tid er oprundet i den globale styring", og "de vil forvandle sig fra følgere til frontløbere og endog foregangsmænd". Fru LaRouche, lad mig høre din holdning til dette: Det er meget stærke ord, der kommer fra udenrigsministeren. Hvad mener du om hans vurdering her?

ZEPP-LAROUCHE: Det er helt rigtigt, fordi de asiatiske lande generelt, ikke kun Kina, men også nogle andre asiatiske lande, er meget bevidste om deres 5.000 år gamle historie, og ud fra dette synspunkt med en positiv tradition, definerer de en fremtid, og de ønsker at udvikles. Det er den fælles idé i BRICS, SCO og endda andre organisationer, og dette står i skarp kontrast til Europa og USA. Idéen om en ny model for internationale forbindelser, hvis disse organisationer – selv om de skulle blive inddraget i G20 – idéen om, at man har brug for en ny model for internationale forbindelser, som Wang Yi har understreget igen i dag, bør tilføres substans.

Vi har valget mellem at ende i en geopolitisk konfrontation, som vil være til skade for alle og muligvis føre til atomkrig, eller også foretager vi et spring i civilisationens udvikling, ved at definere de internationale forbindelser i en bestemt retning i traditionen fra den alliancefrie bevægelse, Bandung-konferencen og FN-pagtens fem principper for fredelig sameksistens; men også at skabe en vision om at løse menneskehedens største problemer i fællesskab, f.eks. at vi stadig er ramt af en pandemi, og at vi har brug for et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land for at bekæmpe denne pandemi og risikoen for nye pandemier. Vi har en hungersnød i verden af, som Beasley fra World Food Program til stadighed siger, "af bibelske dimensioner". Den vil blive større på grund af inflationen i fødevarerpriserne, i gødningspriserne og i energipriserne.

Så der er en presserende dagsorden. Dette år kan bruges til at fastslå, at vi har brug for en ny model for internationale forbindelser, som overvinder geopolitikken: Udenrigsminister Wang Yi og også præsident Xi Jinping har henvist hertil ved at foreslå, at Bælte- og vejinitiativet skal samarbejde med USA's "Build Back Better"-initiativ og EU's Global Gateway. Hvis det besluttet at disse initiativer strømlines i stedet for at konkurrere, så beslutter vi også, sammen at tage fat på det der belaster hele menneskeheden såsom sult i verden, epidemier og fattigdom. Dette skal ses i lyset af, at det nuværende finansielle system i den transatlantiske sektor, er gået helt i stå. Vi står nu over for et nyt sammenbrud, der er meget værre end i 2008.

Federal Reserve var ikke i stand til at "tilpasse" renten, fordi de er bange for, at hvis de øger renten, vil der opstå et omfattende kollaps af konkurser. Så der er et presserende behov for at få et nyt finansielt system, et nyt Bretton Woods-system, et nyt kreditsystem, der giver kredit til udvikling af alle udviklingslande – det er nogle af de punkter, som virkelig vil være menneskehedens udfordring. Kan

vi, når vi står over for grundlæggende udfordringer, skabe en orden, der gør det muligt for alle mennesker på denne planet at overleve og blive lykkelige? Jeg tror, at det vil være dagsordenen.

Dokumentation om trusler fra den ukrainske højrefløj mod præsident Zelenskij

Den britiske Ruslandsekspert Richard Sakwa om Zelenskij: han tog ikke kampen op imod nynazisterne

Den 5. marts (EIRNS) – Professor Richard Sakwa, Storbritanniens førende ruslandsekspert, blev i et interview med EIR den 25. februar spurgt om, hvorfor Volodymyr Zelenskij af mange blev fremstillet som en “fredskandidat” ved valget i 2019, hvor han ønskede at skabe fred med Donbas-republikkerne og med Rusland.

Professor Sakwa svarede: “Han præsenterede sig uden tvivl som fredskandidat, ligesom [Petro] Porosjenko i øvrigt også gjorde det ved valget i maj 2014. Han fremhævede sig selv som en oligark og en person med økonomiske interesser i Rusland, og folk troede på ham. Min dybe overbevisning indtil for nylig var, at både det russiske og det ukrainske folk virkelig og dybtfølt ønskede fred, fordi de i realiteten er ét folk – ikke én stat – men har mange forskellige bånd.

“Porosjenko forrådte straks dette fredsmandat, men Zelenskij forsøgte faktisk. Han blev valgt i april 2019 med over 70 % af stemmerne, en overvældende jordskredssejr, fordi han talte om og lovede fred, hvilket var meget godt. I de første år [af sin præsidentperiode] forsøgte han at gennemføre dét, især på mødet i Normandiet-formatet i december 2019, da han mødtes med Macron, Merkel og Putin i Paris. Det var et meget vigtigt møde, og det så faktisk ud til, at problemet i Donbas [med udbryderrepublikkerne] kunne løses. Så han gjorde en indsats.

“Men i samme øjeblik, som disse fire mødtes, samledes de militante på Maidan og truede Zelenskij, endog med et kup. Zelenskij fulgte op. Hans stabschef holdt nogle møder, men alt dette løb meget hurtigt ud i sandet, fordi Ukraines valgte leder i realiteten ikke turde trodse de militante. Dette var til dels en af årsagerne til den frustration, som Kremls ledelse har oplevet siden 2020 og 2021. Med oprustningen af denne styrke blev det endnu værre: Fredsbevægelsens fiasko, den manglende gennemførelse af Minsk-aftalerne og efterfølgende den stigende oprustning og (kamp)træning af Ukraine. Briterne stod naturligvis i spidsen for dette, med en storstilet kontrakt om modernisering af flåden, herunder modernisering af havnen ikke langt fra Odessa. Det virkede som om tiden var ved at løbe ud, og at fred ikke længere var på dagsordenen. Og endnu værre, at et mere militant og mere aggressivt Ukraine var begyndt at dukke op.”

Blumenthal og Rubinstein afslører ‘Hvordan Zelenskij sluttede fred med nynazisterne’

Den 5. marts (EIRNS) – Alex Rubinstein og Max Blumenthal offentliggjorde i går en artikel på “The Gray Zone”, som er genoptrykt fra “Consortium News” under ovenstående titel. De beskriver det besøg, som den nyvalgte præsident Volodymyr Zelenskij i 2019 aflagde ved konfliktlinjerne i Donbas, for at forsøge at skabe fred i landet. Der blev han konfronteret med “de forhærdede veteraner fra paramilitære enheder fra det yderste højre, der fastholdt kampen mod separatisterne blot et

par kilometer væk”, skriver de. “I en ansigt til ansigt konfrontation med militante fra den nynazistiske Azov-bataljon, der havde iværksat en kampagne for at sabotere fredsinitiativet kaldet ‘Nej til kapitulation’, mødte Zelenskij en mur af uforsonlighed.

“Da appellerne om at trække sig tilbage fra frontlinjerne blev afvist, nedsmeltede Zelenskij foran kameraet. ‘Jeg er præsident for dette land. Jeg er 41 år gammel. Jeg er ikke en taber. Jeg kom til jer og fortalte jer : Fjern våbnene,” bønfuldt Zelenskij krigerne. Da videoen af den voldsomme konfrontation spredte sig på de ukrainske sociale mediekkanaler, blev Zelenskij mål for en vred modreaktion.

“Andrij Biletsky, den hovmodige fascistiske leder af Azov-bataljonen, der engang lovede at “lede verdens hvide racer i et sidste korstog ... mod de semitisk-ledede Untermenschen”, svor at bringe tusindvis af krigere til [Donbas-byen] Zolote, hvis Zelenskij pressede yderligere på.”

Artiklen i Gray Zone påpeger på fremtrædende vis i overskriften og i indledningen , at “vestlige medier anvender Volodymyr Zelenskij's jødiske afstamning til at tilbagevise beskyldninger om nazistisk indflydelse i Ukraine...” Forfatterne beskriver detaljeret de nazistiske styrkers rolle og Zelenskij's kapitulation over tid.

Interview med Dmytro Yarosh i 2019: Zelenskij vil blive hængt

Den 6. marts (EIRNS) –Yves Smith fra “Naked Capitalism” afdækkede den 5. marts et interview fra det ukrainske internet-nyhedssite “Obozrevatel” med Dmytro Anatoliovych Yarosh, en af medstifterne af Højre Sektor, som dengang var øverstbefalende for den nazistiske Ukrainske frivillige Hær. Interviewet var fra den 27. maj 2019, en uge efter Zelenskij's indsættelse som præsident. Interviewet er offentliggjort på “Moon of Alabamas” hjemmeside. Yarosh truer åbent med at få Zelenskij dræbt, hvis han gennemfører den mindste del af

Minsk-aftalerne.

Nogle citater: {{Yarosh:}} ... Gennemførelsen af Minsk-aftalerne er vores stats død. De er ikke en dråbe blod værd, fra de fyre og piger, mænd og kvinder, der er døde i denne krig. Ikke én dråbe...

{{Q:}} Venter du på hvad den nyvalgte præsident vil sige?

{{Yarosh:}} Ikke kun. Lad os kæmpe og gøre os klar. Vi venter på, hvad han vil sige, og vigtigst af alt, hvordan han vil handle. "På deres frugter skal I kende dem", siger Skriften. "Frugter" vil vi se et eller andet sted i efteråret. Zelenskij er en uerfaren politiker... Zelenskij er meget farlig for os ukrainere. Jeg kan mærke det. Hans udtalelser om fred for enhver pris er farlige for os. Volodymyr kender simpelthen ikke prisen for denne verden... Han skal bare forstå én sandhed: Ukrainerne kan ikke ydmyges. Ukrainerne har efter 700 års kolonialt slaveri måske endnu ikke helt lært at opbygge en stat. Men vi har lært meget nyttigt at lave en opstand og skyde alle de "ørne", der forsøger at snylte på ukrainernes sved og blod. Zelenskij sagde i sin åbningstale, at han var klar til at miste vælgertilslutning, popularitet, position... Nej, han ville miste sit liv. Han vil blive hængt i et træ på Khreschatyk – hvis han forråder Ukraine og de mennesker, der døde i revolutionen og krigen. (Klide)

Udvalgt billede: Alexander Podvalny, Pexels

LaRouche-Organisationens pamflet: "Stop 'Globalbritanniens' grønne krigsfremstød"

Den 3. marts 2022 (EIRNS) – LaRouche-Organisationen har i dag udgivet en 64-siders pamflet med titlen: "Stop 'Globalbritanniens' grønne krigsfremstød". Der er en ironi i titlen, som er væsentlig for alle borgere af alle nationer, at forstå, for at blive det som Friedrich Schiller kaldte en "patriot for sin nation og en verdensborger".

Der er også en krig, der føres mod alle nationer. Beviserne er ikke skjulte – de bliver bogstaveligt talt proppet i ansigtet på dig hver dag, hver time, i form af økonomisk forfald og hyperinflation, drevet af kravet om at menneskeheden begår folkedrab mod sig selv, ved at lukke for fossile brændstoffer, lukke for atomkraftværker, nægte moderne teknologi til de allerede forarmede og sultende tidligere kolonilande – alt sammen for at "redde planeten" fra kulstof.

Uanset den let påviste videnskabelige kendsgerning, at kulstof stort set ikke har noget med klimaet at gøre, er den grønne New Deal den nye religion for de kongelige og milliardærernes bankfolk og spekulanter, der hvert år samles i Davos World Economic Forum, for at fejre deres djævelske magt til at påtvinge verdens befolkning malthusiansk folkedrab gennem kontrol med kreditgivningen. Mark Carney, den tidligere chef for både Bank of Canada og Bank of England, og en økonomisk lejemororder for prins Charles og de kongelige, beskrev stolt deres plan for folkedrab i en artikel i Guardian den 13. november 2021: "I april [2021] lancerede vi Glasgow Financial Alliance for Net Zero (GFANZ), som nu dækker hele finansverdenen: banker, forsikringselskaber, pensionsfonde,

eksportkreditagenturer og kapitalforvaltere.

Den omfatter mere end 450 førende finansielle institutioner fra 45 lande. Medlemmerne har forpligtet sig til at forvalte deres aktiver, som i alt udgør mere end 130 mia. dollars, i overensstemmelse med målet om at opnå 1,5 C (grader Celsius)... Nye lån og investeringer fra GFANZ-medlemmer vil ikke kun finansiere grønne projekter som f.eks. vedvarende energi, men vil også søge derhen, hvor udledningerne er – i sektorer som bilindustrien, stålindustrien og cementindustrien – og støtte de virksomheder, der har planer om at nedbringe kulstofudledningerne, mens de trækker kapital tilbage fra de virksomheder, der ikke handler hurtigt nok.” [understregning tilføjet]

Denne plan om at ødelægge udviklingen internationalt blev afvist af bl.a. Rusland, Kina og Indien, der ved, at deres, såvel som alle udviklingslandenes økonomiske fremskridt, afhænger af fossile brændstoffer (og mere avancerede energiformer, såsom atomar fission og i sidste ende fusion). Dette var dråben, der fik Charles og herrerne i City of London til at slå til: “Af med deres hoveder!”

Det er tydeligvis det, som Lyndon H. LaRouche har advaret om i de sidste halvtreds år. Det finansielle oligarki styrer verdensøkonomien og regeringerne i den vestlige verden. Beslutningerne om krig og fred træffes af bankeliten, mens det militærindustrielle kompleks kun er en del af denne imperiale struktur.

Det er grunden til, at briterne og USA så hensynsløst drev NATO's militære styrker op til Ruslands grænse, mens en lignende proces finder sted i Stillehavet mod Kina. De ville foretrække, at der ikke var nogen verdenskrig, som der ikke ville være nogen vinder af, og som meget sandsynligt kunne føre til menneskelig udslettelse (men hellere krig end bankerot!). Den økonomiske krigsførelse er ikke desto mindre krig, det som de besynderligt nok beskriver som “den

finansielle nukleare løsningsmulighed” eller “alle sanktioners moder”. Helt åbenlyst har Det Hvide Hus og andre europæiske ledere erklæret deres hensigt om at ødelægge den russiske økonomi, mens de planlægger det samme for Kina...

FN-ekspert udtaler, at alle “farverevolutioner” er i strid med folkeretten

Den 3. marts 2022 (EIRNS) – I et interview på CGTN. udtaler Alfred de Zayas, FN’s første uafhængige ekspert i fremme af en demokratisk og retfærdig international orden, at “farverevolutioner” krænker FN-pagten. “De er alle ulovlige”, siger de Zayas. “De er alle i strid med FN’s charter, og de er i strid med international retspraksis. Der er et meget gammelt og solidt princip i folkeretten, som forbyder indblanding i staters indre anliggender. Og det er noget, der er sket igen og igen. Mit land finansierer gennem National Endowment for Democracy en lang række ikke-statslige organisationer (NGO’er), som i realiteten er der for at destabilisere lande. De spillede en væsentlig rolle, hvis ikke en afgørende rolle, i destabiliseringen af Ukraine tilbage i 2014. Jeg mener, hvis man vil have et regimeskifte, så afhold et valg. Afhold et demokratisk valg. Og det var det, som mit folk misbrugte den 22. februar 2014. Og det stakkels ukrainske folk betaler nu for denne forfatningsstridige afsættelse af en demokratisk valgt regering.

“Men som amerikaner må jeg indrømme, at jeg føler mig indirekte ansvarlig for det, som min regering gør. Og jeg har

enorm sympati, enorm medfølelse med det ukrainske folk, som er blevet brugt i dette geopolitiske spil. Og den imperialistiske arrogance, som NATO, især Jens Stoltenberg, har udvist. Det er faktisk en krænkelse af menneskerettighederne. Der er tale om en imperial narcissisme. Og tilsyneladende er alle europæiske lande, som angiveligt er engageret i menneskerettigheder, medskyldige i det.”

Udvalgt billede: Matthias P.R. Reding, Pexels

City of London og Wall Street har erklæret krig mod Rusland og Kina

Den 2. marts (EIRNS) – Den ildkamp, der er udbrudt på Ruslands vestlige flanke, kan indtil videre være begrænset til blot to nationer, Ukraine og Rusland – med den overhængende fare for eskalering til en termonuklear konfrontation mellem supermagterne. Men City of London og Wall Street har allerede indledt en økonomisk og finansiel {verdenskrig} for at udslette både Rusland og Kina. Den franske finansminister, Bruno Le Maire, er muligvis blevet tvunget til offentligt at trække sin indiskrete meddelelse fra den 28. februar med hensigten om at anvende “det finansielle atomvåben” mod Rusland tilbage, men det internationale finansielle etablissement har fortsat en politik, der er uændret: ” At føre en altomfattende finansiel og økonomisk krig mod Rusland”. Denne politik blev bekendtgjort over for pressen af to spydige, unavngivne embedsmænd fra den amerikanske regering den 25. januar. Den blev gentaget i en anden baggrundsbriefing i Det Hvide Hus den 28. februar. Og det er fortsat det

konstante trommeslag fra de britiske finansmedier og deres amerikanske repræsentanter i dag.

Præsident Biden blev også instrueret til at bruge de første femten minutter af sin "Tale om Nationens Tilstand" den 1. marts, på en "jeg-er-en-hård-negl"-aggressiv dundertale mod Rusland, hvor han ikke en eneste gang berørte de meget reelle og helt legitime sikkerhedsmæssige bekymringer, som dette land gentagne gange har udtrykt, over for NATO's indtrængen helt op til dets grænser.

Dette er ikke en krise, der er udløst af nationer, men af det overnationale finansoligarki, der styrer det bankerotte transatlantiske finanssystem. I lyset af deres egen truende fallit – er der virkelig nogen der tror, at 2 billioner dollars i finansiel spekulation nogensinde kan betales tilbage? – er det finansielle etablissemnts politik at "omdirigere billioner" væk bag en global grøn nulstilling. Dette er en malthusiansk affolkningspolitik, der skal gennemføres ved at fremtvinge et nedadgående skift til økonomiske aktiviteter med lav energitæthed og ved at indstille industriel aktivitet i hele verden. Med denne politik, der gennemtvinges i den transatlantiske sektor som de kontrollerer, kan City of London og Wall Street-etablisementet tydeligvis ikke tillade, at Kina og Rusland udvikler sig og trives og dermed tjener som et eksempel for resten af verden. Derfor er der altomfattende krig – militært, økonomisk og psykologisk – rettet mod Rusland og Kina, og som opsluger verden i dag.

Da prins Charles på COP 26-mødet sidste år erklærede, at for at gennemføre sin politik for grøn omstilling "må vi sætte os selv i et krigslignende beredskab", og "vi har brug for en omfattende militaristisk kampagne", havde han helt sikkert det i tankerne, som nu er blevet iværksat mod Rusland.

Folk i alle nationer er begyndt at indse, at de er nødt til at modsætte sig denne politik for grøn afindustrialisering og

krig, hvis de skal overleve. Så meget desto mere, eftersom der findes et alternativ til den selvmorderiske politiske kurs, der er blevet vedtaget i Vesten. Højtstående repræsentanter fra den kinesiske regering fortsætter med at række hånden ud til USA og Europa, samt til nationer i udviklingssektoren, og inviterer dem til at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativets globale infrastrukturpolitik. Præsident Xi Jinping foreslog det oprindeligt til den daværende præsident Obama, som afviste tilbuddet uden videre. Det samme var tilfældet med præsident Trump. Så sent som den 28. februar gentog den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, at Kina er åben overfor at USA deltager i Bælte- og Vej-Initiativet.

Det er akkurat denne økonomisk politiske retning, der er påkrævet som grundlag for den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som Schiller Instituttet har opfordret til. Vær venlig at underskrive og cirkulere Schiller Instituttets opfordring: Indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer –

<https://schillerinstitut.dk/si/2022/02/en-ny-arkitektur-for-sikkerhed-og-udvikling-for-alle-nationer/> –

og mobiliser for at få denne politik diskuteret og debatteret internationalt. Ligesom {De føderale Dokumenter} var nødvendige for at uddybe USA's forfatningsmæssige form for selvstyre, er der i dag et behov for en dybtgående dialog for at etablere en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur til at muliggøre selvstyre for alle nationer i verdenssamfundet – og forbande City of London og Wall Street!

Udvalgt billede: Pexels CC0

NATO kan stadig gå i krig i Ukraine i henhold til artikel 4

Den 1. marts 2021 (EIRNS) – Forhenværende FN-våbeninspektør Scott Ritter argumenterer i en kommentar på Consortium News den 27. februar, at mens NATO gør meget ud af sin artikel 5 om kollektivt forsvar, og det faktum at den ikke gælder for Ukraine, fordi Ukraine ikke er medlem af alliancen, er artikel 4 en anden sag. Artikel 4 giver mulighed for konsultationer mellem NATO-medlemmer, og der var faktisk drøftelser i sidste uge i henhold til artikel 4. Ritter bemærker, at NATO-medlemmerne Estland, Letland, Litauen og Polen udløste artikel 4-konsultationerne efter den russiske indtrængen i Ukraine. Efterfølgende udsendte Stoltenberg en erklæring, hvori han fastslog, at NATO var forpligtet til at beskytte og forsvare alle sine allierede, herunder Ukraine.

Ritter gør opmærksom på tre ting i denne erklæring. “For det første positionerede NATO sig ved at påberåbe sig artikel 4 til en potentiel offensiv militær aktion; NATO’s tidligere militære interventioner mod Serbien i 1999, Afghanistan i 2001, Irak i 2004 og Libyen i 2011 blev alle foretaget i henhold til artikel 4 i NATO’s charter. Set i dette lys er præmissen om, at NATO udelukkende er en forsvarsorganisation, der er forpligtet til løftet om kollektivt selvforsvar, grundløs.

“For det andet, mens artikel 5 (kollektivt forsvar) kun omfatter beskyttelse af egentlige NATO-medlemmer, hvilket Ukraine ikke er, giver artikel 4 mulighed for at udvide NATO-beskyttelsen til de ikke-NATO-medlemmer, som alliancen

betragter som allierede, en kategori, som Stoltenberg klart placerede Ukraine i.

“Endelig kom Stoltenbergs udpegelse af Ukraine som NATO-allieret samtidig med, at han annoncerede aktivering og udsendelse af NATO’s 40.000 mand store reaktionsstyrke, hvoraf nogle af dem ville blive udsendt til NATO’s østlige flanke, der støder op til Ukraine. Aktiveringen af reaktionsstyrken er uden fortilfælde i NATO’s historie, hvilket fremhæver den alvor, som en nation som Rusland kan tillægge handlingen....

Siden da har mange NATO-lande (og også nogle ikke-NATO-medlemmer) lovet at levere våben til Ukraine. Den eneste måde, hvorpå de kan leveres, er over land fra Polen og Rumænien. Det er her, faren opstår. “Det siger sig selv, at ethvert køretøj, der transporterer dødbringende militærudstyr ind i en krigszone, er et legitimt mål i henhold til folkeretten; dette ville gælde fuldt ud for enhver NATO-tilknyttet forsendelse eller levering, der foretages af et NATO-medlem på eget initiativ”, skriver Ritter. Hvad sker der så? Opretter NATO så en stødpudezone i Ukraine i henhold til artikel 4? En flyveforbudszone?

“Præsident Putin har ofte klaget over, at Vesten ikke lytter til ham, når han taler om emner, som Rusland anser for at være af afgørende betydning for landets nationale sikkerhed,” konstaterer Ritter. “Vesten lytter nu. Spørgsmålet er, om det er i stand til at forstå situationens alvor? Indtil videre synes svaret at være nej.”

Verdenskrig kan være tæt på lige nu – her er hvad der må gøres

Den 27. februar (EIRNS) – Der blev taget syvmileskridt mod en verdenskrig – en termionuklear krig – i løbet af denne weekend. Det mest omtalte var den russiske præsident Vladimir Putins meddelelse i morges om, at han havde bedt sin forsvarsminister, Sergei Shoigu, og generalstabschef, Valery Gerasimov, om at sætte de russiske strategiske atomstyrker i højeste alarmberedskab.

Han fremsatte sin udmelding efter økonomiske angreb på det russiske banksystem, forsøg på at fastfryse og stjæle Ruslands finansielle reserver og få landets valuta og banker til at krakke, samt forbud mod samtlige russiske flyvninger og alle russiske medier, mens europæiske højteknologiske våben og lejesoldater strømmede ind i Ukraine for at kæmpe. RIA Novosti citerede Putin som følger: "De vestlige lande foretager ikke kun fjendtlige handlinger mod vores land på det økonomiske område, hvormed jeg mener de ulovlige sanktioner, som alle kender meget godt, men de højeste embedsmænd i de førende NATO-lande fremsætter også aggressive udtalelser mod vores land. Derfor beordrer jeg forsvarsministeren og generalstabschefen til at sætte de russiske væbnede styrkers [atomare] afskrækkelses styrker i et særligt beredskab."

Vi befinder os nu helt klart i en form for Cuba-krise fra oktober 1962, tættere end nogen, der levede dengang, nogensinde ønskede at komme til atomkrig. De amerikanske militære ledere ønskede dengang at indlede krig mod Cuba; hvis præsident Kennedy ikke havde stoppet dem og forhandlet sig frem til en løsning, ville USA's østlige byer have været ramt af en regn af atommissiler. Nu ønsker USA's og Europas politiske og militære ledere, der i årtier har været vant til

at brutalisere mindre lande med krige og økonomisk strangulering, at provokere Rusland til krig og ødelægge det.

Disse ledere har omgivet Rusland med fjendtlige militære – herunder atomare – kapaciteter i et omfang, som Rusland ikke kan acceptere. De har flyttet sig for at gøre Ukraine – der strækker sig dybt ind i selve Rusland – til deres ultimative militære anti-Rusland-plattform. Præsident Putin advarede dem for 15 år siden i en tale i 2007 på Sikkerhedskonferencen i München i Tyskland om, at Rusland ikke kunne tolerere at blive omringet og omsluttet af fjendtlige styrker på ubestemt tid. Men efter at have tændt denne krigs lunte, er de nu ved at puste til den, så den kan blive atomar. (Se Putins tale, {EIR}, 23. februar 2007.)

Når først atomvåbenangreb indledes et sted, vil det omslutte hele kloden.

Nu må der anlægges en helt anden tilgang, hvor strategisk stabilitet baseres på økonomisk udvikling. Nu skal Lyndon LaRouches økonomiske og videnskabelige udviklingspolitik stå på dagsordenen. Den har længe været negligeret som umulig (som at vende tilbage til principperne i Franklin Roosevelts Bretton Woods-kreditsystem), eller unødvendig (som at fremskynde udviklingen af laser- og fusionsplasma-teknologier i alle nationer), eller endog latterlig (som at nationer samarbejder om at kolonisere Månen og udforske Mars). Disse politikker er den sidste chance for fred nu – den allersidste chance.

Schiller Instituttet iværksatte den 25. februar en underskriftsindsamling i denne krise: “Indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer”.

Skriv under her.

“Enhver person”, opfordrede Helga Zepp-LaRouche i dag, “bør med alle midler bestræbe sig for at udbrede denne

underskriftsindsamling {og diskutere den}." Få andre til at diskutere den og til at skrive om den i alt fra internet-kommentarer til simple læserbreve. "Blot 50 førende personer i verden, der opfordrer til at fremme denne idé, kunne sammenkalde en vigtig konference."

Spørg, hvorfor så mange millioner mennesker for 60 år siden i oktober i år var så alarmerede over, at atomkrig truede dem; og nu, efter 25 års krig og med verdens næststørste atommissilstyrke i højeste beredskab, lader folk som om det ikke kan ske. Måske var vi dengang mere moralsk egnede til at overleve?

En effektiv, omfattende mobilisering for denne underskriftindsamling og denne konference er det eneste anliggende, der kan skabe et alternativ til den yderligere udvikling hen imod en verdenskrig. Underskriftindsamlingen er bogstaveligt talt blevet udarbejdet for at civilisationen kan overleve.

Udvalgt billede: Pexels